

KNÍNICKÝ ZPRAVODAJ

2/2016 (prosinec)

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

rok 2016 pomalu končí a po půl roce opět dostáváte další vydání "Knínického zpravodaje". Ve druhé polovině roku 2016 probíhala v naší obci stavba dešťové a splaškové kanalizace, při které se vyskytly různé menší či větší problémy a to mělo za následek prodloužení různých omezení a objížděk, výpadky dojíždění autobusů k horní točce, problémy s parkováním vozidel a nakonec i prodloužení doby stavby proti původně předpokládanému termínu. Ne vždy také dobře fungovala komunikace mezi firmou a obcí, a proto některá omezení vznikla bez toho, aby byla vyrozuměna obec a jejím prostřednictvím i občané. Chtěl bych touto cestou poděkovat všem občanům, kterých se tato omezení dotkla, že až na některé výjimky byli tolerantní a trpěliví, i když se všechno nedařilo tak, jak mělo. V tomto čísle zpravodaje ještě najdete bližší informace o stavbě kanalizace, informace o činnosti zastupitelstva, akcích, které se uskutečnily a které jsou připraveny pro další období.

Knínický zpravodaj vychází v předvánoční době, proto mi dovolu, abych popřál jménem svým i celého zastupitelstva obce všem občanům příjemné prožití svátků vánočních a mnoho štěstí, zdraví, spokojenosti, osobních i pracovních úspěchů v novém roce 2017.

Bc. Oldřich Matyáš, starosta

ČINNOST ZASTUPITELSTVA OBCE

Vážení spoluobčané, v tomto vydání zpravodaje vás jako vždy seznámím s činností zastupitelstva v uplynulém období, akcemi, které se uskutečnily a které se plánují. V minulém čísle jsem skončil u veřejného zasedání zastupitelstva obce dne 4.5.2016, budu tedy pokračovat veřejným zasedáním zastupitelstva ze dne 30.6.2016. Na tomto zasedání jsme schválili závěrečný účet a účetní závěrku obce za rok 2015 a hospodářský výsledek ve výši 4.801.660,41 Kč. Dále jsme schválili účetní závěrku příspěvkové organizace ZŠ a MŠ Veverské Knínice a její záporný hospodářský výsledek ve výši 80.514,36 Kč. Příspěvkové organizaci pak bylo uloženo, aby v roce 2016 hospodařila tak, aby dosáhla kladného hospodářského výsledku ve výši minimálně 80.514,36 Kč. Schválili jsme také rozpočtové opatření č. 3 a prodej části pozemku p.č. 1049 o výměře 87 m² Ing. Daně Matyášové za cenu 16.269,- Kč dle znaleckého posudku. Dále byl schválen záměr obce provést bezúplatný převod části krajské komunikace č. III/3867 od točny autobusu před obecním úřadem po požární nádrž včetně části pozemku v majetku JMK p.č. 235/13 pod touto komunikací s tím, že SÚS JMK provede na vlastní náklady rekonstrukci mostů č. 3867/2 a 3867/3. Jednání v této věci se vyvíjelo dobře, bylo dosaženo písemného příslibu k opravě uvedených mostů, na poslední dotaz obce k upřesnění však již SÚS nereagovala. Do konce roku 2016 bude SÚS zaslána upomínka a pokud nebude reagovat, bude vyvoláno jednání přímo s Jihomoravským krajem, který je jejím zřizovatelem. Na veřejném zasedání jsme ještě schválili zachování dálničního

mostu na km 175,3 a souhlas s tím, že po obnově tento most převezme obec do vlastnictví a vzali jsme na vědomí "Pasport komunikací" vypracovaný firmou Urbania. Dalším schváleným bodem bylo vybudování bezdrátového rozhlasu v obci. Rozhlas byl již vybudován, ne všichni jsou však s jeho fungováním spokojeni. Po provedení seřízení se sice situace zlepšila, i poté si však někteří občané stěžují na špatnou slyšitelnost. Pokud i po dalším seřízení, které bude firma Bártek provádět, budou problémy se slyšitelností přetrvávat, bude přistoupeno ke zvýšení počtu hlásičů. Dále jsme schválili dodatky ke smlouvám o dílo s firmami SPH Stavby s.r.o. a ENVIRO-EKOANALYTIKA s.r.o., kterými se měnily platební podmínky, kdy se platby budou provádět na základě vystavených faktur, přičemž zádržné se zvýšilo z 10 na 20%. Ostatní ujednání se nezměnila. Zastupitelé dále schválili záměr prodat část pozemku p.č. 1049 o výměře 172 m², pronajmout pozemek p.č. 322 o výměře 197 m² a zamítlí žádost o pronájem pozemku p.č. 123/10 nebo jeho části pro parkování vozidla. Dále bylo schváleno uhrazení části půjčovného za kroje na akci "Babské hody", schválen nákup ultrazvukových vodoměrů s dálkovým odečtem a přijetí dotace z Ministerstva zemědělství na opravu márnice a páteřní komunikace na hřbitově, ve výši 456.487,- Kč. Zastupitelstvo schválilo komisi pro otvírání obálek a posouzení cenových nabídek na opravu márnice ve složení Ing. František Kozlíček - předseda, Mgr. Martin Hnilička a Bc. Oldřich Matyáš členové komise. Akce již byla ukončena a dle mého názoru se povedla. Z řad občanů jsem však slyšel různé názory,

některým se oprava líbí, jiným však ne.

Zastupitelé dále schválili provedení opravy povrchu vozovky na zkratce na Říčany, záměr, propachtovat zemědělské pozemky ve vlastnictví obce a záměr Povodí Moravy vybudovat v k.ú. Veverské Knínice veřejně prospěšnou stavbu s názvem "Knínický potok, Veverské Knínice, revitalizační opatření" a záměr obce, prodat části pozemků, které budou touto stavbou dotčeny. Jako poslední na tomto veřejném zasedání zastupitelstvo vzalo na vědomí závěrečný účet Svazku obcí Panství hradu Veveří.

Další veřejné zasedání zastupitelstva obce se konalo dne 15.9.2016. Na tomto zasedání jsme schválili rozpočtová opatření č. 4 a 5/2016, bezúplatný převod pozemku p.č. 235/10 v k.ú. Veverské Knínice v účetní hodnotě 1.550,- Kč z vlastnictví České republiky do vlastnictví obce Veverské Knínice, pacht zemědělských pozemků obce nejvyšší cenové nabídky a uzavření smlouvy o zemědělském pachtu s panem Olegem Růžickou. Dále prodej části pozemku p.č. 1049 v k.ú. Veverské Knínice o výměře 172 m² manželům Brychtovým za 32.164,- Kč dle znaleckého posudku. Byl také schválen prodej pozemku p.č. 1048/7 o výměře 998 m² nejvyšší cenové nabídky, kterou podal pan Tomáš Kučera a prodej částí pozemků ve vlastnictví obce, dotčených veřejně prospěšnou stavbou s názvem "Knínický potok, Veverské Knínice, revitalizační opatření". Dále jsme schválili pronájem pozemku p.č. 322 (zahradu) o výměře 197 m² ve vlastnictví obce panu J. Weisovi za cenu obvyklou. Zastu-

OBSAH ČÍSLA:**SLOVO STAROSTY ... str. 1****ČINNOST ZASTUPITELSTVA
OBCE ... str. 2 - 4****STAVBA KANALIZACE V
OBCI ... str. 4 - 5****ŠKOLA... str. 5 - 6****VÁNOČNÍ STROM ... str. 7****MIKULÁŠ ... str. 7****Z KRONIKY ... str. 8 - 11****HRAD VEVEŘÍ .. str. 11 - 15****FARNOST ... str. 15- 18****MASOPUST . str. 18 - 20****NOVOROČNÍ
KONCERT ... str. 20 - 21****VEPŘOVÉ HODY ...str. 21****DIVADLO ...str. 22****BRANNÝ ZÁVOD ...str. 22****VZPOMÍNKA ...str. 23****INFORMACE OBEC ...str. 24**

pitelé také schválili umístění stavby základnové stanice telefonní sítě Vodafone Czech Republic na budově obecního úřadu s podmínkou, že pokud bude zjištěna škodlivost záření, bude možné od smlouvy odstoupit ze strany pronajímatele. Uvedená podmínka byla později zapracována do smlouvy, toto usnesení však bylo nutné revokovat pro pochybení. Umístění zařízení je forma pronájmu a před jeho schválením je dle zákona nutné vyvěsit záměr obce pronajmout věc, jinak jsou všechny další úkony neplatné. Proto byl v zákonné lhůtě vyvěšen záměr a umístění zařízení bylo schváleno následně na veřejném zasedání dne 10.11.2016 usnesením č. 7. Na veřejném zasedání dne 15.9.2016 jsme ještě schválili dodatek č. 2 s firmou SPH Stavby s.r.o., kterým byla zvýšena cena díla o vícenáklady ve výši 377.343,18 Kč. Vícenáklady tvořily následující položky: výměna nevhodného podloží pod vozovkou, nová šachta, prodloužení dešťových přípojek, rozšíření penetračního makadamu (za hasičkou a u požární nádrže), napojení vpustí, odvodnění a skládkovné. Do textu se však dostala tisková chyba a v usnesení byla uvedena mylná částka. Proto bylo toto usnesení na příštím veřejném zasedání revokováno a znovu schváleno se správnou částkou usnesením č. 10. Dalším schváleným usnesením byl dodatek smlouvy o dílo s firmou ENVIRO-EKOANALYTIKA s.r.o., kterým byla rovněž zvýšena cena díla o vícenáklady ve výši 1.097.521,18 Kč. Vícenáklady tvořily položky: sanace podloží pod konstrukční vrstvou vozovky, prodloužení kanalizačního řadu – stoka A-S, změna zařazení těžitelosti zemin, izolace plynovodu, změna hloubky uložení potrubí a typu pažení, změna skladby místní

komunikace a další, které byly zapracovány do příslušných změnových listů. Po konzultaci s Ministerstvem zemědělství, kterou provedla firma ProVenkov a předložení všech změnových listů bylo předběžně sděleno, že vícenáklady budou uznatelné a měly by být proplaceny dotační částkou 80 %, o kterou by měla být navýšena původní dotace. Na tomto veřejném zasedání zastupitelé ještě schválili ceník dřevin, prodáváných obcí, platný od 1.9.2016, který byl upraven v důsledku kůrovcové kalamity, kdy za původní ceny bylo dřevo, napadené kůrovcem, neprodejné. Dále byl schválen záměr obce, pronajmout byt v přízemí budovy obecního úřadu a záměr, prodat část pozemku p.č. 1049 o výměře 450 m². Na žádost stárků schválili zastupitelé úhradu části půjčového za kroje na akci "Mladé hody". Dále byl schválen záměr firmy KTS EKOLOGIE s.r.o. - stavba Střediska zpracování komunálního odpadu v průmyslové zóně obce Veverské Knínice na parcele p.č. 861/9 a bylo schváleno podání žádosti o dotaci ve výši 85% z programu OPŽP na zřízení dalšího sběrného hnízda separovaného odpadu, pořízení dalšího kontejneru na bioodpad a výkonného štěpkovače s vlastním pohonem. Žádost již byla zpracována, podána a nyní čekáme, zda bude schválena. Posledním bodem tohoto zasedání bylo schválení odkoupení části vodovodního řadu v lokalitě "Za Humny" od Ing. Plevy za cenu 1 000,- Kč. Prozatím poslední veřejné zasedání zastupitelstva obce se konalo dne 10.11.2016. Na tomto zasedání jsme schválili rozpočtové opatření č. 6/2016, smlouvu o věcném břemeni na parcele obce p.č. 515/9 v k.ú. Veverské Knínice za účelem umístění kabelového vedení pro

novostavbu p. Hniličky v lokalitě Za Humny a smlouvu o zřízení věcného břemene na parcelách obce p.č. 497/1, 1136/1 a 1049 v k.ú. Veverské Knínice za účelem umístění kabelové přípojky pro novostavbu manželů Brychtových. Dále bylo schváleno upřesnění usnesení č. 6 ze dne 18.12.2014, které stanovilo odměny za výkon funkcí neuvolněných členů zastupitelstva. Upřesnění stanovilo, že odměny se vztahují pouze k vykonávaným funkcím a při změnách osob ve funkcích se odměny převádějí na jinou osobu. Vzhledem k časové tísní schválilo zastupitelstvo přímý nákup traktoru s čelním nakladačem a radlicí, čelní radlicí na sněh a zadním sypačem za cenu 1.074.400,-Kč bez DPH. K tomuto opatření bylo přikročeno vzhledem k problémům s prováděním zimní údržby vozovek v obci v minulých letech a problémům s drobnými zemními úpravami, které bude nyní obec moci provádět sama bez najímání firem. Obec má v plánu zakoupit ještě třístranně sklápěcí vlek, zadní podkop, případně i další potřebné příslušenství pro komunální práce. Mimo dvou revokovaných usnesení z minulého zasedání, o kterých jsem se již zmínil, zastupitelstvo ještě schválilo směrnici pro zadávání veřejných zakázek č. 2/2016 a neschválilo žádost Maminek Mechov o příspěvek 10.000,- Kč na obnovu nábytku v MŠ s tím, že s obnovou nábytku bude počítáno v příspěvku pro ZŠ a MŠ Veverské Knínice na příští rok.

To je prozatím z veřejných zasedání vše, ještě se krátce zmíním o připravovaných akcích pro nastávající období. V nejbližší době proběhne výměna oken v sokolovně. Dotace na zvýšení kapacity MŠ byla schválena. Jedná se o investici ve výši asi 9-10 miliónů Kč. Protože rozhodování o dotaci se časově posunulo, je třeba nyní

provést změnu harmonogramu, výběr dodavatele a firmy, která v této akci bude provádět administrativní úkony. Předpokládáme, že akce by mohla být dokončena do konce příštího roku. Další dotace na pořízení kontejnerů pro zřízení dalšího hnízda na tříděný odpad na Oulehlích a pořízení výkonného štěpkovače je již podána a je reálná naděje, že bude schválena. Připravuje se projekt rekonstrukce vozovky v lokalitách "Ovčírna" a "Janošův kopec", bude zadána zakázka na zpracování projektu na rekonstrukci vozovky Pod Skalou, aby v případě úspěšného jednání s SÚS JMK a bezúplatného převodu vozovky do majetku obce, mohla být co nejdříve zahájena její rekonstrukce. Ze stejných důvodů budou zadány zakázky na projekty chodníku od návsi na hřbitov a plochy v okolí hřbitova. V zadní části hřbitova bude umístěna brána a přistaven velkorozměrový kontejner na odpad. Dále bude jednáno s ÚZSVM o bezúplatném převodu pozemků "Na Place" do majetku obce a následného vybudování dětského hřiště. Chtěli bychom také zahájit akci "Zatrubnění dešťové kanalizace" v lokalitě Za Zmolou a akci "Rekonstrukce veřejného osvětlení v obci". To je přehled akcí pro nastávající období. Některé jsou dlouhodobé, některé budou provedeny v kratším čase, o případných dalších akcích budete včas informováni.

Oldřich Matyáš

STAVBA KANALIZACE V OBCI

Stavba splaškové kanalizace v obci bude dokončena do konce roku 2016. Veškeré práce jsou již prakticky hotovy, zbývá jen dodat potřebné doklady ke kontrolní prohlídce a vyčkat na povolení k užívání. Poté již bude možné se na novou splaškovou kanalizaci připojit ve všech částech obce. Co

je k připojení třeba, bylo popsáno v minulém čísle Knínického zpravodaje, připojení bez projektu a platného územního souhlasu MÚ Rosice není možné a v případě zjištění bude toto oznámeno k dalšímu opatření. Ještě bych chtěl upozornit, že před zasypáním domovních přípojek je nutné, aby pracovník obce zkontroloval správnost připojení. Tato podmínka byla uvedena ve vyjádření obce k projektu pro územní souhlas a trváme na jejím plnění. Pokud nebude přivolán pracovník obce před zasypáním přípojky, může být majitel nemovitosti vyzván k jejímu opětovnému vykopání nebo jinému úkonu, prokazujícímu správnost připojení. Majitelé nemovitostí při kontrole správnosti připojení přípojky splaškové kanalizace pracovníkem obce provedou odečet stavu vodoměru, který předají pracovníkovi obce. To platí pro majitele nemovitosti, kteří nemají vlastní zdroj vody nebo jej nevyužívají a používají pouze obecní vodovod. Pro majitele nemovitosti, kteří mají a užívají pouze svůj zdroj vody nebo obecní

vodovod a svůj zdroj bez měření, postačí datum připojení. Pro majitele nemovitosti, kteří mají a užívají obecní vodovod i vlastní zdroj s měřením, odečtou stavy obou měřidel ke dni připojení na splaškovou kanalizaci. Chtěl bych požádat všechny majitele nemovitostí, aby dodržovali shora uvedené pokyny a aby se v době co nejkratší po připojení na splaškovou kanalizaci dostavili na obecní úřad a uzavřeli příslušnou smlouvu o odvádění a čištění odpadních vod. To platí i o nově vzniklých vodovodních přípojkách. Závěrem bych chtěl upozornit ještě na skutečnost, která mě docela překvapila. V průběhu stavby kanalizace se mi podařilo za velmi pro obec výhodných podmínek obstarat větší množství živičného recyklátu na opravu prašných a nerovných vozovek a některých úseků vozovek po kanalizaci, a aby povrch byl opravdu kvalitní, bylo zajištěno jeho položení firmou M-Silnice. Překvapilo mě, že někteří občané protestovali proti opravě povrchu prašných a hrbolatých vozovek i když vrstva, která byla pokládána, byla před tím ve stejné výši odfrézována. Na MÚ Rosice dokonce někdo oznámil, že obec provádí černou stavbu bez povolení, což samozřejmě nebyla pravda. Druhou překvapivou věcí bylo, že někteří „podnikaví“ spoluobčané si začali uskladněný recyklát odvážet bez domluvy či povolení do svých nemovitostí, kde si budovali různé cesty, cestičky a nájezdy a to v době, kdy ještě nebylo zřejmé, zda bude dost materiálu pro záměry obce. Toto je evidentně vůbec nezajímalo a ti poctiví, kteří se přišli zeptat a odešli s nepořízenou, byli celkem právem rozladěni. Není v zájmu obce, aby omezovala své občany a pokud občan přijde s problémem nebo prosbou, že něco potřebuje a je možné mu vyhovět, určitě mu bude vyhověno hned, nebo později v rámci možností. Pokud si však vezme občan něco, co patří obci, bez souhlasu či povolení, může se mu stát, že bude obviněn třeba z krádeže a to by si snad nikdo nepřál. Vše je to o komunikaci, prosím tedy komunikujme.

Oldřich Matyáš

NAŠE ŠKOLA V I. POL. 2016/2017

Nový školní rok byl na naší základní i mateřské škole ve znamení personálních změn v pedagogickém sboru. V mateřské škole nahradila paní učitelku Ježovou paní učitelka Ludvová. V základní škole vystřídal paní učitelku Škvařilovou paní učitelka Lapčíková a paní učitelku Ambrožovou nahradila paní učitelka Cihlářová.

V průběhu letních prázdnin se nám podařilo vymalovat první patro budovy základní školy. Díky následnému přestěhování nábytku a tabulí v jedné z učeben je lépe využíván její prostor a žáci mají více místa.

I v letošním školním roce pokračujeme v oblíbených kroužcích keramiky a sebeobrany. V mateřské škole probíhá kroužek keramiky a nově také taneční kroužek pod vedením lektorky z taneční skupiny Mighty-Shake Zastávka. Paní učitelka Lapčíková zahájila logopedická cvičení pro děti v naší mateřské škole.

V letošním školním roce také nabízíme dys-kroužek pro žáky se specifickými vzdělávacími potřebami. Již tradičně jsme se v půlce září s žáky 4. a 5. ročníku zúčastnili Dnů vědy s RWE v Brně na Kraví hoře. Naši žáci si vyzkoušeli práci archeologů, veterinářů, chemiků, biologů, ale také policistů, hasičů nebo armádních pyrotechniků. Žáci si mohli ověřit své znalosti v různých kvízích a za odměnu si vyrazit například repliku staré římské mince. Každý ze žáků si mohl vybrat svou oblast zájmu a rozšířit si své obzory.

V říjnu jsme na naši školu pozvali písničkáře Zbyňka Ziggyho Horvátha, který nám ukázal, že pokud člověk opravdu po něčem touží a snaží se, může svých cílů dosáhnout. Jeho povídání o životě protkané písničkami bylo tedy nejen zábavné, ale i poučné. Druhé prosince dopoledne navštívil naši základní školu Mikuláš v doprovodu anděla a čerta. Odpoledne potom navštívil besídku dětí v mateřské škole, kde děti odměnil podle jejich prohrěšků v knize hříčů, kterou si přinesl. Do konce tohoto roku nás ještě čeká hudební adventní představení pana Ivana Urbánka z

Brna.

V pátek 9. prosince odpoledne se naše škola zapojila do celorepublikové akce koordinované Rádiem Impuls: Český Ježíšek – vypouštění balonků s přáníčky. Podařilo se nám vypustit regulérních 87 balonků s přáníčky nejen od dětí, ale i od dospělých. Věřím, že přispějeme k překonání rekordu z roku 2014 a také pomůžeme udržovat tradici českých Vánoc.

Díky finanční podpoře zřizovatele jsme mohli v letošním roce také zmodernizovat školní kuchyni. Nový konvektomat, který byl nainstalován na začátku prosince, nejenže usnadní práci kuchařek, ušetří energii, ale také umožní připravit jídlo zdravějším způsobem.

Mnohé z uvedených věcí by nebylo možné realizovat bez pomoci pracovníků pracovní čety obecního úřadu, zejména pak paní Soni Cardové a pana Zdeňka Vítka. Rád bych jim touto cestou poděkoval.

Přeji vám nejen svým jménem, ale i jménem žáků a pracovníků školy, krásné Vánoce plné klidu a pohody a do dalšího roku mnoho zdraví a štěstí.

Zdeněk Kříž

ROZSVÍCENÍ OBECNÍHO VÁNOČNÍHO STROMU V SOBOTU 26.11.2016

V Knínicích tradičně rozsvěcujeme Obecní vánoční strom v sobotu v předvečer první adventní neděle. Letos to vyšlo již na 26. listopadu. I čas začátku, 16.30 hodin, je tradiční a je logický. Akci chceme z mnoha důvodů začít za světla, během akce se musí setmět tak, aby náš rozsvícený strom vynikl a byla navozena správně tajemná atmosféra.

Letošní akce se obzvlášť povedla. Bylo tradiční pohoštění – všichni jsme se těšili na vyhlášený punč a čaj paní Koudelové. Letos jsme netradičně do další várnice připravili i čaj, ochucený rumem. Ani tentokrát nezklamaly tradiční vánočka (bylo jich třináct) a sušenky. A věřte, že se všechno vypilo a snědlo.

Letos jsme poprvé technické a režijní zabezpečení zadali panu Oldřichu Hlaváčkovi z Rosic. K tomuto rozhodnutí přispělo rozpačité vyznění loňského kulturního programu, kdy díky nedostatečnému ozvučení účinkující děti nebylo slyšet. Jsem přesvědčený a doufám, že i vy mi dáte zapravdu, pan Hlaváček se plně osvědčil. Během příprav akce s námi komunikoval a domlouval vystoupení knínických dětí ze školky a školy – jejich výkony byly odměněny nadšeným potleskem posluchačů. Před samotným vystoupením připravil ozvučení a nasvícení téměř na profesionální úrovni. Navíc slíbil zazpívat několik obecně známých písniček se svými přáteli a také sliboval jakési tajemné překvapení. Svůj slib jednoznačně

splnil. Se svými přáteli sehráli scénku a zazpívali známé písničky, hodící se do období začínajícího adventu, mnozí z nás zpívali spolu s nimi. A určitě všechny potěšil písničkou, kterou napsal speciálně pro nás o rozsvěcování vánočního stromu v Knínicích.

I samotné rozsvícení stromu bylo netradiční – strom se nám podařilo letos rozsvítit napoprvé.

Na návsi se nás sešlo tradičně hodně. Pro mnohé akce byla prvním připomenutím blížících se Vánoc. Domnívám se, že právě setkávání se sousedy je na akcích tohoto typu to nejdůležitější.

Přeji vám příjemné svátky, milí sousedé!

Sáva Buršík

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA

V roce 2016 přišel Mikuláš do Veverských Knínic už v neděli 4. prosince. Mikulášská besídka měla neobvyklý průběh.

Vše způsobil Olda Kolemjdoucí, který na své cestě z Moskvy do Vídně náhodou zabloudil do knínické sokolovny, ve které již čekaly děti na příchod Mikuláše. Mikuláš však naděluje obvykle až o den později. Co teď s dětmi? Odejdu s prázdnou? Oldovi se pomýlených dětí zželelo. Po chvíli přemýšlení jim nabídl, že se se svými kamarády čerty – pomocníčky a andělem pokusí Mikuláše přesvědčit, aby nadílku v Knínicích udělal už v neděli. Ale snad by pomohlo Mikuláše přesvědčit, kdyby mu děti na uvítanou předvedly nějaké pěkné taneční vystoupení. Děti radostně souhlasily. Olda odkudsi vyčaroval hudbu – melodii známé dětské taneční písničky. Bylo obdivuhodné, jak děti dokázal zapojit, s jakou vervou Oldu a jeho tři pomocníky děti napodobovaly. Z chumlu předškoláků a žáků prvního stupně vyčnívalo několik vytáhlých náctiletých dětí a až dojemně působil chlapec, který se nadšeně tanečků účastnil o berlích.

Asi po čtvrt hodině nacviků Olda s andělem usoudili, že děti jsou už na taneční vystoupení pro Mikuláše dostatečně připraveny. A všichni společně začali Mikuláše vyvolávat. Olda si musel odskočit (hádejte kam) a za malou chvíli do sálu přišel sám ctihodný Mikuláš. Děti mu pod vedením anděla a čertů – pomocníčků předvedly svou nacvičenou kreaci. Mikuláš dění důstojně sledoval, jen několikrát se nechal unést a nedůstojně si podupával.... A potom nadílka probíhala už v tradičním duchu. Mikuláš děti vyvolával, děti předvedly nacvičenou básničku nebo písničku. Většina dětí se nebála, nebo se bála jen trošičku. Čerti tentokrát nebyli vůbec hrůzostrašní. Mikulášská nadílka byla hodně povedená akce. Rozhodnutí požádat pana Oldu Hlaváčka o přípravu Mikulášské nadílky „na klíč“ bylo dobré rozhodnutí. Obdivuhodně si zcela vystačil se svou rodinou, manželkou a dětmi. Doufejme, že to není naše poslední společná akce.

Sáva Buršík

FARA V OBCNÍ KRONICE

(s. 415) rok 1967

Vlastník – římsko-katolický farní úřad Vev. Knínice. Popis budovy – farní budova jednoposchodová, v průčelí 7 okenních os, v přízemí lunetová klenba, nepravá křížová, první poschodí plochostropé. Střecha valbová, tašková bez hřebenačů. Postavena kolem roku 1750, barok, přestavena v 19. století. – Celá stavba je v bídém stavu.

(s. 458) rok 1971

Oprava farní budovy pro JZD – povolení církevního úřadu

O neobydlenou farní budovu má zájem JZD, které by tam přestěhovalo svoje kanceláře. Poněvadž farní budova potřebuje generální opravu, dochází po vyjednávání k dohodě mezi JZD a farním úřadem. Výňatek z této dohody je opsán z originálu smlouvy uložené na JZD.

Smlouva o pronajmutí a opravy farní budovy – Farní úřad Vev. Knínice, zastoupený administrátorem exsc. P. Františkem Vlachem a JZD Vev. Knínice, zastoupené předsedou Janem Cardou, uzavřeli dohodu o užívání farní budovy ve Vev. Knínicích č.p. 48.

Mimo jedné místnosti v I. patře, která zůstává vyhrazena k užívání farnímu úřadu jako farní kancelář

a depositář, bude JZD používat celou farní budovu včetně budov hospodářských a zahrady.

Dohoda se uzavírá s účinností od 1. 4. 1971 na dobu pěti let, tj. do 31. 3. 1976. Po uplynutí nájemní doby se smlouva prodlužuje vždy o další rok.

Nájemné se vypočítává podle plochy pronajatých místností a bude ročně činit 8.620,- Kčs. JZD se zavazuje, že provede na svůj náklad v budově tyto opravy: důkladná oprava střechy včetně výměny vadných krovů, trámů, latí a krytiny, oprava komínů a fasády. Doplní vnitřní zařízení rozvedením vodovodu a zřídí splachovací WC. Současně se provede oprava hospodářských budov včetně střechy a omítek.

Strany se dohodly, že opravy budovy si vyžádají 45.000,- Kčs, takže do doby 5ti let budou náklady nájemným uhrazeny. Smlouva nabývá platnosti schválením Biskupského Ordinariátu a okresním národním výborem 20. 8. 1971.

Poznámka kronikáře. Neopravovaná farní budova působila nepříznivě při vjezdu do naší obce. Opravou velmi získala na vzhledu. Farní budova začala se opravovat v květnu 1971 a přestěhování kanceláří se uskutečnilo v srpnu 1971.

Z OBCNÍ KRONIKY

Zdravím vás. V souvislosti s aktuálními tématy obsaženými v tomto čísle Zpravodaje - konkrétně jde o článek o knínické faře - doplnil jsem historický exkurz pana Kocha kronikářskými záznamy věnujícími se právě budově fary, respektive jedné z jejích oprav.

Druhému aktuálnímu tématu – masopustnímu veselí - se věnují další dva články Sávy Buršíka. Zde jsem tedy hledal především záznamy o kulturním vyžití v naší obci (nenašel jsem bohužel doklady o masopustní tradici v Knínicích) v průběhu minulých desetiletí a spojitost jsem tak našel i s aktuálně končícím rokem 2016 a samotným letopočtem 2016 – vybral jsem pak zajímavosti let končících 6 a nazval tento exkurz do dění v obci od roku 1916 (tedy před 100 lety) do roku 1976 (kdy končí zápisy v 1. díle obecní kroniky) takto: Šestky na konci letopočtu Aneb co se dělo v Knínicích Před 100 lety – rok 1916

Rekvisice dobytka (str. 82)

Soupis a rekvisice nebraly konce. Došlo i na rekvisice dobytka. Nejdříve se odevzdávaly kusy přes 300 kg těžké, později se braly kusy i lehčí, jen když něco bylo. Dobytek se bral z jednotlivých chlévů dle potřeby. Poněvadž nestačil dobytek v chlévech dorůstati, ubývalo větších kusů tak, že na velkém gruntě – tedy

na ¾ lánu – zbývaly 4-8 kusů s telaty. Abychom my zbylí tak moc masa neujídali, byly týdně určeny „bez-masé dny“ – zpočátku jeden, později dva i tři dny. V takové dny nesměl řezník maso vysekávat a hospodyně nesměla toto aniž jakékoliv jiné maso vařit či jinak připravovat. To bylo kontrolováno.

Před 90 lety – rok 1926

Projekt silnice Něm. Knínice–Říčky (s. 95)

Roku 1926 vypracován firmou Hradecký a Rosenberg z Brna projekt silnice Něm. Knínice–Říčky. Projekt stál 11.526 Kč. Na Něm. Knínice připadlo 6300 Kč, na Říčky 5000 Kč, daň činila 226 Kč. Zatím zaplatily celý obnos Něm. Knínice. Dojde-li ke stavbě, zaplatí Říčky svůj díl Něm. Knínicím.

Vzhledem k velkým výdajům zvýšeno nájemné z obecních pozemků ve schůzi obecního zastupitelstva dne 5. dubna 1926 o 30%.

Téhož roku pracovalo se vši silou o uskutečnění dráhy Plzeň-Brno. Schůze stíhala schůzi, petice jedna šla za druhou. V srpnu 1926 konala zvláštní komise pochůzku krajem, kudy měla dráha jeti, vítána hudbami, zástupy lidí. Všude bylo hojně slibů. Obce zavazovaly se k podporám nejmožnějším, jen aby se dráha usku-

tečnila. Tak naše obecní zastupitelstvo zavázalo se ve své schůzi dne 23. října 1926, že dá dráze zdarma pozemky v kterékoliv výměře, že poskytne za 10.000 Kč kamene, za 10.000 Kč dřeva, za 10.000 povozů a po 10 let odpustí dráze veškeré poplatky, ke kterým by byla dráha povinná. Mělať zamýšlená dráha dle doslechu jíti našimi Lazebnicemi a Stráží k Ostrovačicím, kde v polích bylo projektováno nádraží. Všecko marné.

Nové zvony

Dne 3. září 1926 vysvěceny a vytaženy na věž dva nové zvony na místě zrekvírovaných, pořízené dobrovolnou sbírkou po obci.

Před 80 lety – rok 1936

Koupelna (s. 158)

Pan Fr. Palásek sehnal na jaře t.r. na darech občanů něco peněz, desek, obec darovala 25 m³ lomového kamene a 250 Kč, někteří občané zdarma pracovali a tak byl rybníček (Pod Skalou u lesa – pozn. M.H.) prohlouben a břehy byly vyzděny na cementovou maltu. Směrem proti přítoku vody zřízeno bylo v potůčku dřevěné pažení, aby zadržovalo hrubší nečistotu. Skutečně se nyní lépe koupe, je čistší voda, ale koupelnu se to přece jen nazývati nemůže. Na řádnou úpravu bylo by třeba daleko více peněz. Už před lety vyskytl se plán (ale jen plán!) na zřízení skutečného koupaliště v Lazebnicích, kus pod místem, kde knínicový potok opouští les, přibližně tam, kde po levém břehu les končí, měla být zřízena hráz, čímž by vznikl rybník, a to prostorný, s vodou mělkou i hlubokou. Pozemky jsou tam mizerné jakosti, takže rybník by snad dal více užítu než nynější louky. Koupání by tam bylo skoro ideální. Nedošlo však ani k rozpravám, natož k uskutečnění.

Sanitní vůz (s. 161)

V létě zakoupil hasičský sbor starší osobní auto značky Walter, šestiválcové, 70 HP a vhodnými úpravami je proměnil v pomocný vůz hasičský. Na hák na zadní straně vozu je možno připnouti naši motorovou stříkačku a tak ji rychle přemísťovati. Vnitřek vozu je upraven pro dopravu nemocných a lze ho tedy užítí také jako auta sanitního. V tomto smyslu je hojně používán při úrazech k dopravě raněných k lékaři nebo do nemocnice. Šoferskou zkoušku složili Bedřich Zounek, kovář z č. 53 a Frant. Žaloudek, rolník z č. 27, kteří řízení a udržování vozu v čistotě a přádku obstarávají zdarma. Náklad na vůz činil asi 10.000,-Kč.

Zábava (s. 167)

Pravidelnými tanečními zábavami jsou:

„Ostatky“ v neděli a pondělí před Popeleční středou.

„Červené pondělí“ o velikonočních svátcích.

„Hody“ třetí neděle v říjnu a následující pondělí.

„Poslední neděle“ před první nedělí adventní.

„Mikuláš“, posvícení, slavené první nedělí po 6. prosinci.

„Silvestr“, poslední den v roce.

Jiných tanečních zábav je celkem málo.

Tělocvičná jednota Sokol pořádává o svatodušních svátcích nějakou národní slavnost, např. „Starodávnou svatbu“ nebo „Zrušení roboty“, a třetí nedělí v srpnu „Dožínky“. Obvykle bývá při nich použito národních kroků, ovšem velkou většinou z půjčovny v Brně vypůjčených, neboť jen několik zdejších žen a dívek má vlastní kroj kyjovský, hradištský či píšťanský. Mužský národní kroj je v obci jen jeden (Tomáš Valeš č. 42). Po provedení scény na cvičišti u sokolovny bývá pak taneční zábava.

Před 70 lety – rok 1946

Dvouletý plán (s. 224)

28. října byli občané na veřejné slavnostní schůzi seznámeni s významem a důležitostí dvouletého plánu. Na této slavnostní schůzi, konané v sokolovně, slíbili všichni, že se přičiní o jeho splnění. V srpnu sestaven a národním výborem byl schválen investiční program pro naši obec v rámci dvouletého plánu. Pro rok 1947 byla zařazena do plánu úprava cesty za humny pod Stráží a úprava chodníku na Oulehle vedle zahrady u domu č. 3 – náklad 70.000 Kčs. Pro rok 1948 zřízení koupaliště „Pod skalou“ – náklad 200.000 Kčs. Na tyto výdaje přispěje obec 50%, za kterýžto obnos budou vykonány všechny práce. Proto se místní národní výbor usnesl vyhlásiti pracovní povinnost pro muže od 16 do 55 roků. O chybějících 50% zažádal MNV o úhradu.

Mateřská škola

29. října bylo zahájeno vyučování na mateřské škole. Mateřská škola je zřízena při národní škole. Řídící učitel je vedoucím mateřské školy. První učitelkou mateřské školy byla Jaroslava Charvátová.

Zimní čas

Od 1. prosince do 13. února 1947 platil zimní čas. Hodiny ukazovaly o hodinu více než byl skutečný střeoevropský čas.

Zima v tomto roce začala brzy a byla velmi tuhá.

Před 60 lety – rok 1956

Nádrž na vodu (s. 255)

Dokončeno zřízení pomocné nádrže na vodu na místě bývalého rybníka v prostranství zahrady Oskara Novotného, domem Jana Staňka. Nádrž je hotova, je jen potřeba vyhlazení vnitřku cementem a zavedení vody.

Cesty (s. 256)

Oprava cesty na Oulehle v délce 250m pokud byl materiál a dostatek pracovních sil byla provedena. S prací se započalo v dubnu, pracovalo se v neděli celkem 5x. Práce se účastnilo 110 občanů, kteří odpracovali 490 hodin. Na další úpravu je pamatováno položkou v doplňkovém rozpočtu.

Kanalizace

K zachycení povrchových vod v Zázmolí bylo zakoupeno 16 cementových rour a byla zbudována propust přes cestu u domu Josefa Kučery čis. 238. U sokolovny byla prováděna kanalizace.

Parčík

Úprava parku na návsi byla provedena v roce 1954, byla letos opět provedena. Park však vyžaduje větší opravy a pečlivějšího udržování.

Koupaliště

U koupaliště byl upraven plot.

Místní rozhlas

Síť místního rozhlasu byla opravena a rozšířena.

Oprava elektrovodní sítě

Byla provedena generální oprava elektrické sítě. Počet světel veřejného osvětlení byl rozšířen na 52 světel. Opravu prováděla učňovská škola. Provedení není dokonalé. Vedení je volné – vodiče jsou hliníkové – při větru bývá mnoho poruch, zvláště u veřejného osvětlení.

Motorové vozidlo

Pro účely požární ochrany bylo pořízeno motorové vozidlo.

Škola

V říjnu byla postavena železobetonová lávka směrem od váhy ke škole. Na škole bylo v roce 1955 vyměněno 30 oken. Náklad na nová okna činil 73.000 Kčs, uhradil ho ONV Rosice. Letos v zimě byla okna natřena. Také dvěře byly natřeny, místnosti byly vymalovány. Úprava špalet u oken není dokončena, také záchody ve škole nejsou dosud opraveny.

Stavební povolení

V červnu bylo odprodáno Janu Konečnému č. 228 stavební místo na Oulehlách. Povolení ke stavbě dostal Josef Čiháček č. 227, který bude stavěti na Oulehlách. Také Jan Holas z č. 29 dostal povolení ke stavbě na Oulehlách.

Před 50 lety – rok 1966

Výsledky práce (s. 357)

Z úkolů, které měly být vykonány: stavba hřbitovní zdi, stavba čekárny, kanalizace v Chaloupkách, oprava koupaliště, generální oprava vozovky v Javůrské ulici, kanalizace na Skalku byly splněny všechny, u některých se jednalo o menší dodělávky. Dokončená oprava

koupaliště představuje hodnotu díla 10.541,67 Kčs, vozovka v Javůrské ulici hodnotu díla 52.383,53 Kčs a kanalizace na Skalku (délka 100 m) hodnotu 3.000,- Kčs. U čekárny se provádí oprava části chodníku a odpad vody. Postřík silnice v Javůrské ulici dohodnut se závodem Silnice n. p. Brno-Přízřenice. Při práci na kanalizaci na Skalce, která byla hotova za jeden den se uplatnila mechanizace: rypadlo vyrylo rýhu, jeřábem byly kladeny roury, které zahrnul pásový traktor lopatou.

Směna pozemků

V říjnu vzala rada na vědomí, že: z katastru obce Vev. Knínice přechází do obce Říčany celkem 4,5 ha půdy, do obce Ostrovačice 13 ha půdy, z katastru obce Bystrc přechází do obce Vev. Knínice cca 2 ha. Směna s obcí Bystrc byla schválena ONV 14. 9. 1966 a podléhá ještě schválení KNV. U Bystrce se jedná o hájenku Pod komorou, v níž bydlí hajný a zaměstnanci lesů, kteří jsou prakticky zapojeni do naší obce.

Osvětlení

Pouliční světla byla nově zřízena u domu číslo 202 (maj. Dufková Cyrila) a domu číslo 251 (maj. Ševčík Frant. a Marie).

Elektrické vedení

Československé energetické závody – generální ředitelství Praha I, Jungmanova 29 oznámily, že 30. 9. 1966 bude uvedeno do provozu elektrické vedení 400KW – směr Hradec Králové. Trasa vede přes jižní část knínického katastru. Je to již třetí trasa dálkového vedení tudy vedoucí. Z bezpečnostních důvodů byla v lesích prosekána široká alej. Pod vedením bude dovoleno pěstovat jen nízký podrost – na vánoční stromky.

Sklepy

Rada MNV doporučila opětně družstvu JZD, aby oplotilo středisko, upozornilo je, aby odklidilo sklepy hyzdící náves (sklepy byly družstvu předány).

Kravín

V březnu byla JZD povolena stavba kravína pro 98 dojnic v částce 1,051 tisíc Kčs.

Stavební povolení

Dům číslo 93 prodán M. Pačískové za 5.800,-Kčs, dům č. 7 Karlu Macákovi za 12.600,-Kčs. Morávek Jan Vev. Knínice čis. 57 dostal povolení ke stavbě rod. domku na parcele čí. 1268/7 na Oulehlích.

Před 40 lety – rok 1976

Sovětské turistiky z Tjuměnské oblasti (s. 499)

„Sovětské turistiky z Tjuměnské oblasti navštívili Vaši vesnici. Přejeme všem obyvatelům vesnice zdraví, štěstí a úspěchy při uskutečňování závěrů XV. sjezdu KSČ“.

Panika s nákupem potravin v červenci (s. 505)

Dlouhotrvající velké sucho bylo příčinou paniky mezi lidmi rozšířená, že nebude na trhu dostatek potravin, jako cukr, mouka, rýže aj. což mělo za následek nesmyslné vykupování zboží v prodejnách. I u nás žádala občany místním rozhlasem rada MNV, aby nestěžovali situaci v zásobování nerozumným počínáním. Fáma mezi lidmi rozšířená nezakládala se na pravdě.

Kulturní a společenské akce 1976 (s. 508)

Jednotlivé organizace pořádají během roku různé akce vzdělávací a zábavné. Společně účastní se oslav státních svátků a význačných výročí. Mimo toto:

Pošta doručuje občanům na 470 ks časopisů a novin.

Místní knihovna půjčuje knihy 2x týdně po celý rok. Má 3530 knih – 147 čtenářů. Roční poplatek za vypůjčené knihy činí u dospělých 10,- Kčs, u dětí 5,-Kčs.

Rovněž kino promítá filmy dětem i dospělým celý rok. Během roku bylo v obci 11 tanečních zábav včetně každoročních „tradičních hodů“ – 5 odpoledních čajů pořádaných SSM, které si získaly oblibu u přespolní i domácí mládeže.

Díváme se do vesnice (s. 519)

Dělostřelecký granát

Při vysekávání křoví a vyhrabávání suché trávy na mezi na východní straně Palackého stráže byl nalezen koncem března dělostřelecký granát. Nebezpečný nález byl příslušníky Veřejné bezpečnosti z Rosic zajištěn.

Vykácení třešní při silnici

Dnešní doba je ve znamení zachovávání a zlepšování pěkného životního prostředí. Stovky kolektivů i jednotlivců vysazují nové a nové stromky. A na druhé straně – začátkem roku 1976 byly vykáceny třešňové stromy po jedné straně silnice Ostrovačice–Hvozdec. Příčina úzká vozovka pro převoz vysokých nákladů? (sic)

Sklad léčiv u nás

Zdravotní zásobovací středisko léčiv OP závod 06 Brno vykoupil nebo pronajal v naší obci r. 1973 několik hospodářských objektů pro své sklady. Úpravy a adaptace prováděny ve vlastní režii.

1)Koupě stodoly od Františka Chalupníka, č.p. 168

2) Pronájem stodoly (půlka) a chlévů u Jos. Buršíka, č.p. 38. Používáno po úpravě od 1. 1. 1976.

3) Koupě velkého hospodářského stavení č.p. 1 včetně stavení obytného od krajského vedoucího lékaře MUDr. Josefa Svobody, zaměstnaného v Ostravě. V tomto případě prováděla se velká rekonstrukce budov, komunikace pro příjezd k bývalé velké stodole. Aby nebyla zatížená elektrická síť v obci, budovalo středisko vlastní transformátor, protože léčiva potřebují stejnou teplotu, kterou docílí elektrickými kamny. Finanční náklad úpravy tohoto objektu činí doposud 1,6 mil. Kč.

Naše vesnice 1976

Naše vesnice patří mezi upravené obce. Domy

i domky pěkně obílené nebo nahozené bříзолitem, kvítí za okny i v zahrádkách. Pěknou úpravou vyniká ulice Javůrská, kde mají lidé mezi chodníky u domů a vozovkou zelené pruhy trávy různě kombinované kvítím.

Zpevněné vozovky v celé obci napomáhají pěknému vzhledu. Je dostatečný počet světel na ulicích, ale ... odnaučí se občané skladování smetí kolem vesnice anebo si zvyknou vozit smetí na určené skládky?

Konec zápisu v I. díle kroniky - Uzavírám psaní v tomto I. díle kroniky s přáním, aby naše vesnice do budoucna byla stále krásnější, a občané v ní žijící byli spokojeni a podnikaví budovatelé pro radostné žití nejen svoje, ale i pro příští pokolení. Současně děkuji tímto způsobem všem, kteří mi pomáhali upřesnit materiál k událostem obce, které jsem nepřetržitě již od roku 1969.

Tento I. díl kroniky začal psát roku 1925 řídící učitel Fr. Blažek, nar. 1869. V r. 1925 byl úřední název naší obce „Německé Knínice“. Od té doby vystřídal se kronikářů několik. Zápisem z r. 1976 končí zápisy této kroniky nynější kronikářka, které byla předána kronika již s povolenou vazbou.

II. díl kroniky – Průběh událostí v roce 1977 začne se zapisovat již do II. dílu obecní kroniky.

Veverské Knínice 21. března 1976. Mikšová Julie, kronikářka.

Z obecní kroniky vybral Martin Hnilička

HRAD VEVEŘÍ, VEVERSKÉ PANSTVÍ A LEGENDA O TEMPLÁŘSKÉM POKLADU

Na začátku 14. století během tří desetiletí nastal hluboký útlum a údobí nezájmu o hrad, jeho opomíjení a ústup ze slávy hradu. Nebyl přičleněn ke koruně české a zůstal v šlechtické zástavě. Hrad již v tomto období představoval ucelený komplex na skalnatém návrší nad řekou Svatkou. Na lepší časy se pro hrad začalo blýskat s příchodem mladého krále Karla z Francie v 30. letech 14. století. Karel tehdy jako

moravský markrabě s velikými náklady získal zpět znovu do zeměpanského vlastnictví na Moravě desítku hradů, včetně hradu Veverí a postupně nastávala jeho zlatá éra. Hrad byl rozšířen o další palácové křídlo, další věž a zpevnění hradeb. Karel poměrně často navštěvoval Brno a občas si jel zkontrolovat hospodaření veverského panství, nejednou se účastnil i lovu v okolních lesích. Velký zájem o hrad jevil

jeho mladší bratr Jan Jindřich. Dochované listiny podávají svědectví o pořádání loveckých slavností a úředních záležitostí. Zvýšená pozornost markraběte a provoz vyžadoval opět stavební úpravy hradního areálu. Opravdového rozkvětu a rozšíření v podstatě do dnešních rozměrů se Veveří dočkalo právě za vlády markraběte Jana Jindřicha. Počet palácových staveb se zvýšil na nevídaných pět, vystěhována byla i hradní kaple, zesíleny hradby a postaveny další dvě obranné věže, a tak již v zemích koruny české mohl hrad Veveří vybavením a velikostí konkurovat jen málo dalších hradních objektů. Zlatá éra hradu vyvrcholila v době, kdy zde pod patronací Karla IV. a Jana Jindřicha probíhala důležitá jednání o zvolení Václava IV. za římského krále. Veveří v oné době bylo zárukou bezpečí pro široké okolí, kolem hradu byl vybudován manský systém a soudní pravomoc se vztahovala na rozsáhlé území. Doba se stávala opět čím dál více neklidnější a znovu se rozmohly rozbroje mezi následovníky trůnu, šlechtou a církevní mocí, což vyústilo v husitské války.

Po dobu konfliktu bylo Veveří oporou královské a katolické moci na Moravě. Dle Veverského rukopisu obléhali hrad husité a sám Prokop Holý se sirotčím vojskem. Po tři týdny obléhání prý hledali současně také onen pověstný poklad. Hrad husitské války přečkal bez velké úhony a je tedy možné, že husitům nešlo ani tak o samotný hrad, jako o nalezení podzemních chodeb u kostelíka či v předhradí, které by je přivedly k pokladu uschovaném templáři, avšak pátrání skončilo brzy bez úspěchu. Společenské změny po husitské době znamenaly pro hrad postupný ústup od slávy, nicméně již tehdy bylo panství poměrně rozsáhlé. K veverskému panství koncem 15. století patřily příkladně vsi Bystrc, Rozdrojovice, Žebětín i městečko Veverská Bítýška, dále platy z pěti klášterů a devíti dalších vesnic včetně dědinky tehdy nazývané Německé Kněhnice. Hospodářskou správou patřila obec klášteru Porta coeli v Tišnově, kam byly povinně odváděny poplatky, desátky, podíly činží majetků, podíly robot apod. Robotní povinnosti vůči vrchnosti byly ovšem v této době relativně malé, jen několik dní v roce. Již markrabě Jan vzal pod svou zvláštní ochranu tišnovský klášter se všemi jeho obcemi a majetkem a nařídil purkrabímu na hradě Veveří, aby nad nimi vykonával ochranné právo, z čehož právě vyplývaly i pro Kněhnice povinnosti k zeměpanskému hradu.

Hrad byl ještě několikrát obléhán v 15. století během česko-uherských válek, ale opět se jej vojenskou silou nepodařilo dobýt.

Pověst o templářském pokladu se tradovala po další

generace, vyprávělo se, že na Veveří probíhaly rozsáhlé stavby, stavěno tisíci rukama po plná dvě léta, a přece nic nebylo viděti, co bylo vystavěno, než kostelíček, jenž dosud u samého stromořadí stojí. Zedníci museli ráno vejít do kostelíka, tam sestoupit otvorem do podzemí, dát si zavázat oči a pak dále nechat se vést. Kámen lámán pod zemí a stavěno prý na míle, co lidé se vrátili z podzemí oněch staveb a sklepení o zázracích mluvili, avšak vědělo se také, že velmi čestní lidé, co do podzemí zavedeni byli ku stavbě, posléze se nikdy více nenavrátili. Kdo ze zbylých ukrývaných templářů by tajemství vyradil, s ním by byl veden přísný soud a do jednoho roku by nevyvázl z pronásledování hlídačů pokladů živý. Každého, kdo by se pokusil vyhledat v podzemí poklad, toho postihla veverská kletba. Není tedy divu, že se málokdo odvážil pátrat po pokladu a kopat přímo v podzemí hradu, kaple či kostelíku.

Veverské panství po vládě Jiřího z Poděbrad přechází do šlechtického držení a prakticky se již nikdy nevrátilo do přímého držení zeměpána až do 20. století. Během několika století se střídalo na čtrnáct šlechtických rodů v držbě panství. Panství v následujících dobách šlo tedy tak říkajíc z ruky do ruky. Střídají se tu páni z Pernštejna, z Lipé, z Boskovic, z Lomnice aj. V 16. století zavládl na Moravě i na veverském panství poměrně klid a pokoj od cizáckých výbojných vetřelců. Války se vedly především na území Uher během expanze Turků. Přestože se války přímo nedotkly území Moravy, tisíce mužů umíralo při hájení Uher proti tureckým výpadům. Posádky Moravanů vedly několik bitev a odrazily útoky na města v Uhrách, a tak prosluly svým hrdinstvím. Lid byl bojů ušetřen, ovšem řadu let byl zatížen odváděním válečné daně z veškerého jmění. Na nějaký čas byly ukončeny nesváry mezi náboženskými skupinami a šlechtou, nastal větší pořádek ve veřejné správě, ve věcech soudních a byla sjednána větší bezpečnost majetku. Morava byla tehdy hustě zalidněna, měla proslulá vína a kvalitní potraviny. Dařilo se velkostatkům, rybářství, obchodu, nastal rozvoj podnikání, rozkvět češtiny, probíhala reformační společnost, čeští stavové se těšili z nových práv a svobod. Je třeba také zmínit rozvoj češtiny - ačkoli úředním jazykem byla němčina, je dodnes pozoruhodné, jak český národ položil za tak krátké období tak pevné základy spisovnému národnímu jazyku. Náboženská tolerance a svoboda vedla poddané k sympatizování s protestantským učením a s Jednotou bratrskou. Také majitelé a správci hradu tíhli často k protestanské víře, za což později se dostali do konfliktu s císařem. Především na Moravě i v okolí

města Brna nalézala bezpečné útočiště právě Bratrská jednota, ale i tři desítky dalších nových vyznání. Zajímavostí bylo, že Jednota na nějaký čas tajně užívala tiskárnu v městě Ivančicích a potom v Kralicích, kde došlo k historicky prvnímu českému překladu bible z původních jazyků – vznikla známá Bible kralická. Vedle šlechty i města se rozmáhala obchodem a průmyslem, také všeobecné vzdělávání prospívalo, bohužel poddaný lid strádal útlakem ze strany vrchnosti. Hejtmani a stavové měli v rukou veškerou zemskou správu, zákonodárství, soudnictví a vojensství, venkovský lid tak byl mnohdy vydán svým pánům na milost a nemilost.

Počátkem 17. století opět získávala větší pravomoc katolická církev, jež dosáhla na císaři prosazení nesvobody ve vyznání. V následujících desetiletích nastal urputný boj proti všemu nekatolickému, lidé byli stíháni a pronásledováni za jiné vyznání než katolické, dokonce poddaní donucováni bitím a mučením museli navštěvovat katolické bohoslužby a leckdy byli vyháněni ze svých statků, k čemuž také často přispělo i německé obyvatelstvo, jež se snadno nadochlo k nepřátelství proti jinověrcům a moravské šlechtě. V tomto období docházelo k nárůstu roboty a ke změně poddanství na nevolnictví, čímž se poddaní častěji bouřili a žádali, aby vrchnost nepožadovala po nich služby. Některé stížnosti i z veverského panství se dostaly až ke královskému dvoru, tribunál Moravského markrabství sice napomenul šlechtice a vrchnost, nicméně dále občanům zůstala povinnost služby náležitě vykonávat a královské kontribuce odvádět. Samozřejmě i dědina Německé Kněhnice patřící stále kláštru Porta coeli byla povinna platit roční poplatky, odevzdávat desátky a robotovat.

Mezitím se na Veverčí usazoval nový šlechtický rod z Korutan, páni z Tifenbachu, a nutno podotknout, že hradu i panství věnovali velkou péči, podporovali řemeslnou a zemědělskou výrobu, pečlivě dbali o panství, doba jejich vlády znamenala pro Veverčí

významnou etapu renesančních úprav. Z této doby jsou stále k vidění unikátní budovy jižní a západní brány. Rovněž nechali opravit kostelík Panny Marie na předhradí a vymohli si konání tří výročních trhů pro Veverskou Bítýšku apod. Panství tedy znovu prosperovalo až do doby třicetileté války. Po dlouhých letech míru na hrad i celé panství dolehly válečné útrapy a obyvatelstvo nebylo nikterak ušetřeno. Během války obce v okolí hradu nesly břemeno ubytování procházejících švédských dobovačů i obranných vojsk, násilného odvádění poplatků, poskytování vynucených služeb a verbování mladých mužů. Také naše obec byla přepadena, vojska loupila v selských staveních, v kostele a rozbořila školu. Ještě hůře dopadlo příkladně městečko Veverská Bítýška, které bylo zcela vypleněno a vypáleno, také klášter Porta coeli po ostřelování značně poničen. Během obléhání Brna Švédy byl obležen i nedaleký hrad Veverčí, který - stejně jako Brno - náporu útočníků odolal, třebaže panství bylo švédskými vojsky vydrancováno.

Po třicetileté válce byla práva stavů omezena, dědičné právo Habsburků zabezpečeno, panovnická moc se stala absolutní, vzrostla centralizace a o všem se rozhodovalo z Vídně. Nastupovalo upevňování feudalismu a katolicství - obrátit věřící zpět na katolické náboženství se však podařilo až dalším útlakem a násilím. Kdo nekonvertoval, musel do tří měsíců odejít a nechat doma veškerý majetek. Mnoho šlechticů odešlo do Polska, Slezska nebo do Nizozemí. Velmi bolestně se loučí, líbají zemi a berou si její prst, aby alespoň hrstí hlíny byli ve spojení s domovem. Svou vlast musel opustit, kupříkladu také náš veliký Moravan J. A. Komenský, který se ve svých spisech tklivými slovy navždy loučí se svou vlastí. Nové poválečné poměry vedly také k složitému osudu dědictví hradu, po dlouhých peripetiích během padesáti let se panství ujímají pánové hrabata ze Sinzendorfu, jež tvoří mezi veverskými pány čestnou

hrad v 18.stol

palácová jídelna z 18.stol.

výjimku, neboť si panství udrželi po dobu sta let. V 18. stol. započala nejdelší rodová držba v dějinách hradu Veveří. Častější pobyty početnější družiny panstva si vyžadovalo i určitý dobový komfort bydlení. Docházelo k rekonstrukci reprezentativních místností, salonů, k modernímu řešení ubytovacích prostorů, kanceláří, jídelny, chodeb, také celého prostranství a hospodářského zázemí. Hlavní paláce jsou upravovány téměř v zámeckém stylu a je vybudována vyhlídková arkádová terasa. Dodnes v palácových salonech lze při prohlídce zhlédnout velice cenné malby a výjevy s loveckou tematikou. Hrabě Antonín Propser si poněkud potrpěl na luxus, hostil často návštěvy, pořádal bohaté bankety, plesy a lovecké slavnosti, zároveň však poskytoval městům mecenášské dary, finančně podpořil například stavbu kostela v Říčanech a vymohl si dokonce bezplatné potvrzení všech trhových práv obyvatelů Veverské Bítýšky. Hrabě podnikal v železářském průmyslu a rozšiřoval hamry v údolí Bílého potoka, vybudoval prachárnu, ovčiny aj. Rozrůstal se úřednický aparát, byl udržován početný dvůr a služebnictvo. Prosper si potrpěl na početné hudebníky, malíře, pečovatele o psy a koně a zcela nově se objevuje na hradě i funkce lazebníka. Z roku 1753 je znám dokonce příjem z panského dvora veverско-říčanského panství, jenž činil téměř 12 tisíc zlatých, z čehož až 6 tisíc se užilo na udržování služebnictva, úřednického aparátu, na provoz dvora, 4 tisíce užity pro osobní potřebu hraběcí rodiny a zbytek šel na dluhy, půjčky, splátky. Sinzendorfové mezi prvními v českých zemích zaváděli nový způsob hospodaření, ochrana lesů a zvíře se zpřísnila. Zloděje dříví či pytláky mohl postihnout trest tříleté těžké práce na Špilberku, či dokonce odvedení za rekruta na galeje. Ovšem také v 18. století k Veveří opět dolehla válka. K městu Brnu i hradu se dostala pruská vojska. Obec velice trpěla, přičemž pruská armáda zpustošila

arkádové nádvoří

tišnovský klášter, zavlékla nákazu cholery a vypalovala vesnice. Hrad byl dlouho obléhán, ale pruským jednotkám se jej nepodařilo zapálit a s odražením útoků neměl velké potíže. Hůře na tom bylo podhradí a v podstatě celé panství tehdy již zvané veverско-říčanské. Žoldnéři se obvykle dopouštěli rabování, násilně odníмали dobytek, obilí, vozy aj. a v usedlostech zůstávala hrůzná spoušť. Ještě koncem 19. století se nacházely v okolí hradu a v blízkosti lesů pozůstatky bojů, jako dělové koule, části výzbroje, povozů, různé nářadí i mince. Hrad tedy již počtvrté odolal náporu dobyvatelů. Proslýchá se, že posádka a služební hradu dostávali během obléhání pruských vojsk zásoby potravin a munice díky důmyslnému systému podzemních chodeb vedoucímu až k hradu Špilberk. Po utichnutí bojů se zájem majitele panství obrátil na bájný templářský poklad, ale zakrátko zemřel a zanechal jen náčrtky plánů uvažovaných výkopů a prací. Dále formálně panství převzal jeho syn Václav, který se na hradě téměř nezdržoval, v Rakousku zastával významné úřady a správu veverského panství přenechával úředníkům, což vyvolávalo nevoli a mnohdy i otevřenou nenávist poddaných. Stupňovaly se spory o robotní povinnosti, včetně povinností k samotnému hradu, kdy bez povolení vrchnosti se člověk nesměl stěhovat, ženit, dát děti na studia či učit řemeslu. Docházelo k častým otevřeným střetům v nevolnickém a poddanském systému na celé Moravě i v Čechách, což vyústilo v radikální reformy. Ovšem i přes pokrokové josefínské reformy se poddanství a robota zachovaly na mnohých panstvích až do poloviny 19. století.

Dalším dědicem rodového majetku Veveří se stal Prosper ze Sinzendorfu, jako vůbec nejbohatší majitel panství během šlechtického držení - byl obdařen dokonce titulem říšského knížete. Ačkoli o samotné panství nejevil zvláštní zájem, zapsal se do dějin hradu jako vášnivý hledač pokladů uložených na

hradby

hradě údajně oněmi tajemnými templáři. Prosper Sinzendorf patřil do kruhu moravských osvícenců, stýkal se často se zástupci vědeckých a uměleckých elit. Na hradě byli jeho hosty například hrabě Mitrovský, hrabě Kounic či kníže Salm. Jako člen tajného rytířského bratrstva Jana Evangelisty byl také zasvěcen do ezoterního světa okultní filozofie, kam patřilo například učení kabaly a číselné symboliky. Není tak s podivem, že velký zájem u hraběte vzbudil především Veverský rukopis a jeho neoddělitelná součást, publikované známé čtyřverší, jež neomylně udávalo místo úkrytu. V rukopisu také stálo, že na počátku 18. století prý srazil blesk z hradní střechy korouhvičku v podobě páva. Pod ní se našly listiny hovořící o templářském pokladu. Končily tajemným čtyřverším: „Nyní ale chová poklad páv, když den noci nejmín délkou prá, když na celém patnáctá je orloji, ohon páva na pokladě stojí.“ Kryptogram pro knížete vyložili prý pražští učenci a hvězdáři tak, že v den zimního slunovratu v poledne stín ohonu páva ukáže na místo, kde poklad leží. Prosper se o templáře velice zajímal a rozhodl se, že informace o ukrytém pokladu prověří, a tak koncem 18. století nařídil prokopání části hradního areálu, později i podzemí kostelíka. Proslýchá se, že Prosper skutečně přístup do podzemí našel, prý se jeho dělníci prokopali do dlouhé chodby směřující do klenutého sklepa s malovanými stěnami, kde našel rakve s ostatky, červená roucha a dvanáct výklenků ve zdech, po pokladu však ani vidu ani stopy. Zajímavostí ovšem bylo, že z podzemí prý vyzařovala tak silná energie, že v průzkumu raději nepokračoval. Hmotné důkazy se nedochovaly a informace o události lze čerpat pouze z článku uveřejněného v roce 1821 v časopise

Taschenbuch. Těžko říct, zda se něco takového na Veveří odehrálo. Sice se předpokládá, že text sepsal renomovaný historik, avšak většina odborníků o objevu síně s rakvami templářů pochybuje. O rok později, co se nezdařilo poklad nalézt, hrabě na následky pádu z kočáru za podivných okolností zemřel. Musel být strážci pokladu násilně zastaven, stejně jako před ním a po něm všichni ti, kteří, jak se v legendě traduje, se ocitli na prahu jeho odhalení. O dalším pokračování hledání pokladu, o osudech hradu a panství během 19. - 21. století bych pojednal opět v příštím čísle. Na závěr bych se zamyslel nad tím, jak velice zajímavé a zároveň smutné bylo to, jak se někteří jedinci urputně snažili nalézt nejruznější poklady, dopátrat se nějakého tajemství, prokopávat se do bájných tajných chodeb, věnovat čas a nemalé peníze na dosažení svého cíle, když vlastně zároveň nedaleko té mánie, pošetilosti, povýšenosti a všeho toho přepychu, okázalosti a bohatství přežíval prostý venkovský lid ve velice těžkých podmínkách, často v bídě a útlaku. Přesto také prostému venkovskému lidu může být vděčný náš národ, že dokázal udržet rodný jazyk, prastaré tradice a kulturní hodnoty naživu. Proto bych rád věnoval tento článek a velký dík našim předkům, že dokázali po ta staletí nést mnohdy tak velké břímě během válečných dob a po celý čas poddanství, což si dnes asi málo kdo už běžně uvědomuje a umí představit. Važme si, drazí spoluobčané, těžce nabyté svobody, práv, klidu a míru a vzpomeňme při planoucí svíče alespoň o Vánocích na ty, kterým vděčíme za tyto duchovní výdobytky, za hluboký duchovní odkaz a nesčetné vzory osobní statečnosti a víry.

KNÍNICKÁ FARA, KOSTEL A FARNOST

Knínická fara, kostel a farnost

Ohlédnutí za historií farní budovy na bázi dalšího možného výhledu jejího využití

1. Dávná minulost

O tom, kdy přesně byla fara v Knínicích postavena, průkazné písemné zápisy neexistují. Totéž platí pro kostel (nemáme původní zápisy z oltární mensy, ani listinu o vysvěcení kostela).

Za dostatečnou odpověď o počátku knínické fary se dlouhá léta považovala stručná zmínka ve Vlastivědě moravské (část Ivančický okres, Brno 1904), která v části popisující naši obec uvádí, že „Fara se (v obci) připomíná roku 1259“. Tuto informaci zcela korektně a správně převzal pan František Blažek (dřívější dlouholetý řídící učitel na zdejší škole) a zanesl ji do

knínické obecní kroniky, jejímž byl zakladatelem a prvním pisatelem. Po něm ji uváděli i další místní písmáci a kronikáři (František Dittrich, Josef Dlabal, Jaroslav Blažek – syn výše jmenovaného).

Protože fara je bydlištěm faráře, pak podle „zdravého selského rozumu“ zde tehdy (tj. v roce 1259) bydlel farář, a tudíž zde už tehdy stál i kostel, v němž farář našim předkům zprostředkovával slovo Boží a vykonával církevní obřady. Z toho důvodu můžeme otázku o postavení fary ztotožnit s otázkou o vzniku kostela. Na toto téma jsem před lety hovořil s tehdejším ředitelem Podhoráckého muzea v Tišnově. Doporučil mi obrátit se na pracovníka Archeologického ústavu Akademie věd ČR Dr. J. Doležela, který se v souvislosti s historií města Tišnova podrobně zabýval historií tišnovského kláštera včetně jeho hospodářského

zázemí (k němuž naše obec od počátku patřila).

Ten v písemné odpovědi uvedl, že listina, o kterou se opírali autoři Vlastivědy moravské, měla být podle znalostí z 19. století sepsána v roce 1259, podle pozdějších názorů byla pořízena už v roce 1255. Ovšem ani toto datování není přijímáno bez pochybností. Podle současného stavu bádání byla použita listina pravděpodobně sepsána pod imaginárním datem teprve někdy v 90. letech 13. století. Každopádně jde prý o dosti složitý problém. (Jeho osvětlení má význam především pro Tišnov, neboť právě v této listině je Tišnov poprvé jmenován městem.)

Na druhé straně Dr. Doležel konstatoval, že samotná architektura knínického kostela, stejně jako odborná archeologická zkoumání prováděná při jeho různých stavebních opravách, dostatečně vypovídají, že kostel vznikl jistě nejpozději ve 3. čtvrtině 13. století. To, že právě doklady autenticity chybí, bývá u starých staveb obvyklé.

Toto závěrečné datování lze na základě výše uvedeného úsudku v dobré vůli vztáhnout i na faru.

2. Další vývoj farnosti

Obec patřila pod klášter Porta coeli u Tišnova, který zdejší farnost obsazoval kněžími své řehole. Byli to kněží z cisterciáckých klášterů v Sedlci a v Oseku v Čechách anebo z Velehradu. Poslední řádový kněz tu působil do roku 1797. Po zrušení kláštera Porta coeli přešla farnost do správy diecézních kněží, první z nich nastoupil v uvedeném roce. Nástup neřeholních kněží spadá do doby zřízení Brněnské diecéze. Byla ustavena v roce 1777.

V dobách středověkých náboženských nepokojů, přesněji koncem 16. a začátkem 17. století, zde nějaký čas působili Čeští bratři.

První katolický farář, který byl v naší obci ustanoven po vypovězení nekatolických kněží roku 1636, spravoval i sousední Říčany a Veverskou Bítýšku.

Naopak už v roce 1653 byly Knínice v duchovní správě podřízeny kostelu v Drásově. Koncem třicetileté války (1645) byly Knínice obsazeny švédským vojskem, které úplně vydrancovalo místní kostel. V letech 1660 – 1711 byla obec v duchovní správě podřízena Svatoslavi, kam se odstěhoval i farář. V roce 1711 se farář vrátil do Knínic, údajně proto, že svatoslavskou faru nechtěli tamní farníci opravit. A zase naopak, v letech 1711 – 1755 se stala Svatoslav filiálkou zdejší farnosti.

Obec dodnes tvoří samostatnou římsko-katolickou farnost. Jako poslední veverskoknínický farář zde působil v letech 1949 – 1950 P. Ladislav Vybíral. Od té doby farnost spravují ve funkci administrátorů excu-

rrendo faráři ze sousedních Ostrovačic.

3. Proměny fary

O velikosti a podobě původní farní budovy, o níž je řeč v předchozím odstavci, neznáme žádné podrobnosti. Pouze stručná zmínka z roku 1797 uvádí, že fara je v chatrném stavu. Patrně proběhly nejnnutnější opravy.

Důležitá je ale zpráva z roku 1824. Uvádí, že fara vyhořela. V důsledku požáru byla postavena nová budova, větší než původní, přistavěny byly nové hospodářské budovy. Jedná se o objekt existující dodnes.

V roce 1880 byla na obytné budově nahrazena šindelová střecha za křidlicovou. Tehdejší farář P. Navrátil se podle farní kroniky snažil každým rokem provést nějaké drobné úpravy. Např. v roce 1887 byla také střecha nad hospodářskými objekty pokryta křidlicí. O působení tohoto faráře se velmi kladně ve své knize „Paměti panství Veverského“ z roku 1891 zmiňuje její autor P. Karel Eichler (sám farář ve Veverské Bytyšce - zápis podle tehdejšího pravopisu). Na str. 477 je v knize dokonce uvedena fotografie knínického kostela, na níž je patrná (jak tehdy nová škola) i část fary, ještě před dostavbou levého uličního křídla (viz níže).

Další významné opravy farní budovy byly provedeny až po roce 1920, kdy byl farářem v Německých Kníních jmenován P. Josef Hodovský (působil zde už od roku 1916 jako administrátor). Ze zápisů ve farní kronice vyplývá, že v celé této éře, kdy na faře bydleli tito dva výše jmenovaní kněží, byla jimi fara soustavně a důkladně zvelebována. Většinu nákladů s tím spojených finančně zajišťovali z vlastních prostředků. V roce 1921 byl proražen hlavní vchod do fary nově přímo z ulice. Je používán dodnes. Do té doby se do budovy chodilo z ulice přes dvůr, což bylo údajně nepohodlné. V rámci tehdejší opravy kostela byla i fara z ulice čerstvě očištěna. V následujících letech byly konány další úpravy v interiéru fary (kuchyně, podlahy, záchod, ...) a hospodářských budovách (čeledník, chlévy, zahrady). Farář Hodovský byl posledním, který vedl aktivní farní hospodářství. Rozličným způsobem byli zapojeni místní farníci, po dobu několika let mu vypomáhal jeho bratr s manželkou, kteří na faře bydleli.

V roce 1926 bylo přistavěno levé křídlo podél silnice. Fara tím sice získala další dvě místnosti, ale současně po stavební stránce ztratila svůj původní čistě renesanční styl! V témže roce byl zřízen vodovod do síně a do chléva.

Soustavně na faře bydlel místní farář až do roku 1950. Toho roku byl farní úřad pro farnost Veverské Knínice přesídlen do Ostrovačic. Budova fary pomalu začala

chátrat.

Přesto fara nezůstala zcela opuštěná. V letech 1951 – 1969 zde pobýval Msgre. František Čermák, do té doby kanovník brněnské kapituly.

Už v roce 1963 byla část farní zahrady pronajata místní Mateřské škole, rodiče dětí tam pro tyto účely postavili dřevěnou chatu.

V této době ještě nestála dnešní budova OÚ, resp. MNV. Ve velké farní místnosti, dostatečně upravené a vybavené, bylo prováděno vítání nově narozených dětí.

V letech 1964 – 1972 byly 2 místnosti (opět péčí MNV) přizpůsobeny k využití jako ordinace a čekárna poradny pro matky s dětmi (MUDr. Vrbíková).

Roku 1971 sjednal farní úřad (v zastoupení P. Fr. Vlachem) pronájem fary Jednotnému zemědělskému družstvu Veverské Knínice (předsedou byl Jan Carda) na dobu 5 let. Nájem byl bezplatný, ale družstvo se ve smlouvě zavázalo kompenzovat jej nutnými opravami. Provedlo generální opravu střechy a fasády. Úpravou vnitřních místností (mj. proraženo okno do zahrady) je přizpůsobilo pro kancelářské využití. JZD dále zrenovovalo příslušenství a provedlo opravu hospodářských objektů k dalšímu používání. V roce 1977 JZD faru uvolnilo, protože začalo používat správní budovu ve svém nově budovaném hospodářském areálu u silnice.

Kolna a dvě místnosti byly poté pronajaty podniku OSAN. V roce 1981 byla opravena střecha kolny.

V roce 1987 byly pořízeny nové okapové žlaby na kostele i na faře.

Od roku 1988 využívali některé obytné prostory na faře manželé Kotlíkovi s dětmi. K tomuto účelu byly provedeny nutné úpravy vnitřních prostor (svépomocně vypomáhali farníci, zednické práce vykonával především Zdeněk Konečný). Poté, co se rodina Kotlíkova přestěhovala do svého nově postaveného domu v Chudčicích, nastěhovala se na faru rodina Ondráčkova. Ta zde pobývala do roku 2002. Dalším nájemníkem se stal pan Josef Drábek, soukromě hospodařící rolník.

Část venkovních hospodářských budov mělo od roku 1991 na krátkou dobu pronajato Zdravotnické zásobování Brno.

V roce 1992 se propadla střecha nad přistavěným levým křídlem. Jako starosta obce jsem pomáhal tehdejšímu faráři P. Vl. Dvořákovi sestavit žádost o dotaci na tehdy ustavený celostátní „střešní“ fond. Přiznána byla farnosti jen menší částka, pomocí níž se opravila pouze střecha na kostele a plechování malé (sanktusové) věžičky. Prostřednictvím amatérského horolezeckého oddílu byla opravena ještě fasáda

vrcholového jehlanu hlavní věže kostela. Na opravu farní střechy peníze nestačily. Tuto opravu, dokonce s částečným využitím vlastního materiálu, pak provedli tehdejší kostelník František Carda se synem Jaroslavem.

Dobře si vzpomínám, jak na začátku 90. let mnozí občané požadovali po čerstvě ustaveném zastupitelstvu, aby důsledným působením na farnost zařídilo minimálně opravu venkovní fasády. Argumentovali, že fara stojí při vjezdu do obce a svým vzhledem dělá obci ostudu. Tehdejší farář P. Dvořák se hájil tím, že investorem oprav by muselo být biskupství. Tomu jsme proto adresovali písemnou žádost, její přílohou bylo několik dokumentárních fotografií, které pořídila pí Irena Armutidisová. Byla to marná snaha, protože ani biskupství nedisponovalo dostatkem prostředků. Po nástupu P. Ing. Bedřicha Provazníka na post faráře jsme podnikli nový pokus, ovšem s obdobným výsledkem.

V roce 1999 za starostky J. Čertkové farnost Veverské Knínice budovu fary se souhlasem Brněnského biskupství prodala obci Veverské Knínice. Peníze byly obcí uhrazeny ve dvou splátkách a farností byly účelově využity na tehdy probíhající generální opravu kostela sv. Mikuláše.

4. Závěr

V tehdejších úvahách zastupitelů nejzávažnějším argumentem pro odkoupení farní budovy do majetku obce bylo, že v případě budoucích eventuelních žádostí o dotace či půjčky může obec ručit i touto nemovitostí. Dvůr a dřívější hospodářské budovy fary by mohly také sloužit jako zázemí pro samostatné obecní podnikání, sklady apod.

Z hlediska praktického budoucího využití se předpokládalo zřízení prostorů pro sociální potřeby a volnočasové aktivity, pravděpodobně s využitím zbývajících částí bývalé zahrady. Předestřena byla i myšlenka přestěhování obecního úřadu, se současným využitím jeho stávající budovy k bytovým účelům.

Přesto jsem měl dlouhou dobu neodkladný pocit, že odkoupení fary nebyl pro obec ten nejvýhodnější počin. Zdálo se mi, že před obcí, resp. zastupitelstvem, stojí řada naléhavějších úkolů a požadavků než se stavebně významným způsobem zabývat tak starou a rozsáhlou budovu, jejíž oprava by jistě byla i finančně značně náročná. (Utěšoval jsem se možnou eventualitou budovu kdykoliv prodat.)

Proto upřímně vítám, že nazrává čas a chuť v tomto směru něco pozitivního udělat! Ta budova každopádně patří k tomu nejlepšímu, co v Knínici stojí.

Má nezpochybnitelnou historickou hodnotu. A pokud

by byla opravena tak, že budou odstraněny necitlivé stavební zásahy, její renesanční vzhled by dodal obci jisté kouzlo. Zastupitelstvu obce přeji dobré a odvážné

rozhodování.

Jiří Koch, 14. 9. 2016

MASOPUST A JEHO PRŮVOD

Masopust je tradiční slavnost, čas mezi postními obdobími Vánoc a Velikonoc, čas zábavy, hudby, tance, jídla a pití, chápaný jako antipůst, v duchu přesvědčení, že před půstem by měl člověk jíst a pít co nejvíce, aby byl celý rok při síle. Je to jedna z mála dochovaných předkřesťanských tradic, s křesťanskou vírou v obsahovém kontrastu, zakotvených v naší části světa. Souvisel též s tradičními pohanskými oslavami příchodu jara, byl příslibem budoucího léta, lidé mysleli na obrodu svého života. Svoji roli v podobě dnešních oslav masopustu hrají i dávne magické praktiky – lidé se oblékali do masek, čímž využívali podobnosti ve snaze získat vlastnosti oné masky a prováděl se rituál obcházení domů.

Masopust začíná po Třech králích, tedy 7. ledna, konec je pohyblivý, uzavírá se ve vztahu k Velikonocům – je stanoven na masopustní úterý, v den před Popeleční středou, kdy začíná čtyřicetidenní období půstu. Popeleční středa může připadnout na období od 4. února do 10. března, tedy masopustní neděli slavíme v rozmezí dnů od 1. února až do 7. března. Celé období masopustu může být tedy různě dlouhé. Hlavní oslavy však probíhaly od neděle do úterý, přičemž v úterý nastalo vyvrcholení celé zábavy – chodili tzv. „maškarádi“, hrály se masopustní hry a večer se konala zábava.

Stanovení data Velikonoc určuje církev podle staršího, ve starověku často užívaného systému počítání času podle oběhu Měsíce. Velikonoc se slaví první neděli po prvním jarním úplňku, tj. prvním úplňku po jarní rovnodennosti 21. března. Datum Popeleční středy připadá na 40. den před Velikonocemi, avšak do oněch 40 dnů nejsou započítány neděle, proto v praxi připadá Popeleční středa až na 46. den před Velikonoční nedělí.

První zprávy o masopustních rejích v českých zemích se objevují již v 13. století; tak, jak ho známe, však vykryštoval až během 19. a 20. století. Odjakživa šlo o lidovou zábavu, mající kořeny v pohanských dobách, navázala na ni však činnost církve, neboť se jí nepodařilo veselice potlačit, převzala je tedy a uzpůsobila vlastním potřebám. Ze středověku máme písemné zprávy dokazující podobnost především z Francie, ale i dalších zemí v Evropě – v mnoha klášterních kostelech se devátou nedělí před Velikonocemi („Devítník“) konalo „alelujové officium“, kdy

se lidé loučili s aleluja, načež se konal jeho pohřeb (podobnost s pohřbíváním Bakcha či basy).

V celém období od konce Vánoc se v českých zemích hojně pořádaly taneční zábavy, zabíjačky a svatby. Bylo to období hodokvasů, naplněné mnoha dalšími společenskými událostmi, jako byly muziky, bály, šibřinky, které v takové míře před ním a po něm nepřicházely kvůli půstu v úvahu. Právě v masopustu se svateb konalo nejvíce, a pokud se v obci zrovna žádná podobná událost nepořádala, mluvili lidé o „prašivém masopustu“. Masopust byl slaven všemi, od nejchudších až po krále. Králové strojili bohaté hostiny a pořádali panovnické masopustní reje, ty se poté přesunuly i na císařský dvůr do Vídně. Zábavy se konaly jak na venkově, tak ve městě.

Během druhé světové války za nacistické okupace byly v Čechách a na Moravě zakázané všechny lidové zábavy, čímž pohasly i některé oblíbené masopustní zvyky, mnohé z nich nebyly po válce obnoveny.

Příprava na tři závěrečné dny masopustu začínala již ve čtvrtek před Masopustní nedělí, tzv. „Tučný čtvrtek“, zkráceně „tučňák“ nebo také „tučák“. Především v tento den se měl každý pořádně najíst, aby zůstal celý rok při síle. Tomuto dni předcházela zabíjačka. Krom vepřové pečeně s knedlíky a se zelím k Tučnému čtvrtku neodmyslitelně patřily koblihy, smažené na másle a plněné sladkou náplní, zejména povidly nebo mákem; z dalšího svátečního pečiva z kynutého těsta můžeme jmenovat třeba „boží milosti“. Oblíbeným nápojem nebylo nic jiného, než pivo.

Na třídní zakončení masopustu se konaly velkolepé obřady, vyvrcholené obchůzkou masek, hrami a taneční zábavou. Těmto oslavám se tradičně říkalo končiny, fašank, ostatky (nebo vostatky), či jednoduše masopust.

Tučný čtvrtek byl v podstatě přípravou na Masopustní neděli, neboť zbylo dost vyškvařeného sádla a svátečního pečiva; to se mnohdy peklo i v sobotu. Oběd byl dostatečně bohatý, ale příliš dlouho se u něj nikdo nezdržel, neboť se lidé chystali do hospody k muzice. Většinou se tančilo i přímo na návsi. Bylo zvykem nejprve pořádat „dětskou muziku“ venku, načež se muzikanti přesunuli za dospělými do hospody a tancovalo se až do rána.

V zábavě a tanci se pokračovalo i v pondělí. V tento den se na mnoha místech konal „mužovský bál“. Na tento bál se mohli dostavit pouze ženatí muži a vdané ženy, svobodní museli zůstat venku. Přítomní se však museli velmi snažit, neboť se věřilo, že jak vysoko selka při tanci vyskočí, tak vysoké naroste v tom roce obilí nebo len.

Masopustní průvod

Vyvrcholením celého masopustu bylo úterý, kdy chodívali tzv. „maškarádi“ a ve městech se hrála divadelní představení, obvykle pořádaná žáky. Jediným závazným pravidlem při občůzkách bylo obejít celou vesnici dům od domu a provádění žertů na účet hospodáře a hospodyně. Při průvodu hrála muzika, při návštěvách se zpívalo i tancovalo. I dnes se občůzek účastní i místní folklorní soubory s doprovodnou muzikou. Maškarádi byli vždy pohoštění koblihama, pečivem, či masem a na zapití dostávali především pálenku a pivo. Mimoto byli obdarováni výslužkou, nejčastěji penězi, jinde jablky, vejce, moukou, máslem, mákem. Za takovéto dárky se potom pilo večer v hospodě. Občůzky masek mají svůj původ opět v pohanské době. Lidé využívali některé dávné magické praktiky, zvláště tzv. magii podobnosti. Převlek symbolizoval nabytí vlastností oné masky a snahu přiblížit se silám přírody. V různých krajích se udržely rozličné humorné zvyky, praktikované při občůzkách v domech, či na návsi. Základem byl smích, tanec a zpěv. Maškary vtrhávaly do domů, kde honily mladé dívky a hospodyně, které se musely vykoupit.

Masky měly mnohé významy. Každoročně se objevovaly tradiční masky. Často to byly zvířecí motivy, především se vybírala zvířata opatřená zvláštní vlastností, či silou. Masky koně je obrazem síly již od antických dob. V českém masopustu býval veden postavou sedláka, kočího nebo šaška a předváděl všelijaké cirkusové kousky. Dominantní maskou byl medvěd, vedený medvěďákem, neboť medvěd jako takový symbolizuje plodnost. Ve východních Čechách stál na začátku průvodu tradičně „laufer“ s bičem. Ten před vstupem zapráskal a oslovil hospodáře: „Já jsem Laufer a jdu vás poprosit, abyste nám dovolili vstoupit do vašeho domu. Ve vaší obci se dnes nachází velká kočovná společnost umělců, ve které se také divoká zvířata a všelijaké šelmy vynacházejí, jaké se v našich krajích nikdá nevidí. Přicházím vás poprosit o dovolení, aby vám mohli udělat představení.“ Laufra doplňovala „metařka“, již byl vlastně převlečený chlapec v sukni a s šátkem, koštětem vymetal světnici a prosil o nové, či čtyři krejcare na jeho pořízení. Za nimi byli Turci, kteří uzavřeli

šavlemi vstup, dokud nepřišel myslivec a jeho paní. Za těmi se nacházeli právě medvěďák s medvědem, přičemž při vstupu položili na stůl pokladničku a medvěd u ní bručel, dokud do ní hospodář nevhodil mince. Pak tu byli jezdcí, sedláci, žid s pytlek nebo rancem na zádech, který stále vyjadřoval nespokojenost s dárky; na konci průvodu byl kominík, který měl povinnost prohlédnout kamna i komíny, a pokud někde našel zbytky jídla, mohl si je nechat.

Věřilo se, že naši mrtví předkové mohou v době masopustu vstoupit mezi nás, tedy bylo na místě využít převlek ke komunikaci s jejich světem. V některých oblastech (např. Hlinecko) si lidé dávají záležet s přípravou a výrobou masek. Na Hlinecku nalezneme masky rozdělené podle dvou okruhů – nevinnost a plodnost – na červené a černé. Červené jsou masky mládenců, vystrojených jako panny s namalovanými líčkami a květinovými klobouky. Černé masky symbolizují opravdové muže, ti se převlékají do úborů židů, rezníků, kominíků, kobyl, či medvěďů. Novodobě se vyskytují interaktivní masky, jako např. lékaři vyšetřující občany, cikánky hádající z ruky, čarodějnice, policie zastavující auta a udělující pokuty.

Tanec hrál a v některých regionech stále hraje ústřední roli při masopustním průvodu, jde především o obřadní tance mládenců. Na Slovácku bývá s fašankovými písněmi spojen tanec „Pod šable“, na Uherkobrodsku tančí „babkovníci“ nebo taky „fašancáři“, či na Hlinecku již zmíněné masky Turků.

Bakchus a loučení s masopustem

Pochování Bakcha a rozloučení s masopustem představuje naprostý vrchol, zakončení celého období zábav. Tento obřad měl a má různé podoby. Častý je průvod obcí, v němž je „nebožtík masopust“ pronešen na mářách. Tím může být umělá figurína, živá postava Bakcha či Masopusta, ale též může být na nosítka položena maska, která se během maškarádního průvodu ukázala jako nejbujnější. Často se pochovává basa. Následuje veřejný pohřeb, tedy spíše parodie na pohřeb, v níž je upozorněno na prohřešky, které „provinilec“ za celý rok během své „vlády“ napáchal. Obřadu se účastní kněz s ministranty, soudce, popravčí, družičky a plačky. Po obviňující řeči je Masopust odsouzen a popraven. Poprava též probíhá různými způsoby. Figurína či basa se například věší, spálí, vhodí do vody, vyhazuje na rumiště, nebo jednoduše pohřbí do země. Po pochování se koná večerní závěrečná taneční zábava. Dříve se pochováním Masopusta končila zábava, tedy byl obřad proveden před půlnocí, neboť půlnoc ohlásila nástup Popeleční středy a tím i období půstu. V tuto

dobu přišel do hospody ponocný, zatroubil na roh a rychtář, či některý z radních vyzval ostatní, aby se rozešli, čímž zábava skončila. Pochování basy symbolizovalo, že si hudebníci v době půstu nezahrají.

Popeleční středa a Pytlový čtvrtek

Na Popeleční středu se lidé vydávali do kostela pro popelec – křížek, který dostávali od kněze posvěceným popelem na čelo. Tímto dnem začínalo čtyřicetidenní postní období, zvané taky „quadragesima“, s přesně stanovenými postními nedělemi, jichž je dohromady 6 a každá má svůj liturgický název.

Někde se na Popeleční středu ještě pochovával masopust, jinak však obecně doznělo veselí.

Masopust dnes

Zvyk se zachoval především na vesnicích a je pořádán folkloristy, etnografy, muzejními institucemi, místními spolky a nadšenci. V důsledku pracovních dnů se zábava přesunula na předcházející víkendové

dny. Místo tradičních masek se objevují masky nové. Mnohde se občůžky účastní i místní folklorní soubory s doprovodnou muzikou, někde se masopustní tradice rozrostla do speciálního masopustního festivalu – především tradiční občůžka na jihovýchodní Moravě v obci Strání, vrcholící ve folklorním večeru při cimbálové muzice s vínem a masopustními pokrmy. Hojně se k masopustním akcím využívají skanzeny, tedy muzea v přírodě; tradice ožívá každoročně ve Valašském muzeu v přírodě či Rožnově pod Radhoštěm. V Praze se v devadesátých letech 20. století mnohokrát konaly Mezinárodní masopustní festivaly, kdy jsme měli příležitost nahlédnout do současných masopustních tradic především západní a jižní Evropy.

(zdroj: internet, práce Kateřiny Vejpuskové)

Sáva Buršík

POZVÁNKA NA NOVOROČNÍ KONCERT

v kostele svatého Mikuláše ve Veverských Kníních
v neděli 15. ledna 2017 v 15 hodin

Sáva Buršík

Vážení přátelé, jménem obecního zastupitelstva a farnosti ve Veverských Kníních si Vás dovoluji pozvat na již tradiční Novoroční koncert. Mám radost, že se podařilo zajistit vystoupení dvou významných českých hudebníků. Na varhany zahraje varhaník Karel Hiner a doprovodí ho pozounista Břetislav Kotrba. Zazní skladby J. S. Bacha, A. Vivaldiho, J. K. Kerlla, A. Caldara a improvizace na staré známé koledy. Vstupné dobrovolné. Před začátkem koncertu

se bude podávat malé občerstvení.

Varhaník a hudební pedagog Karel Hiner se narodil v roce 1953 v Hrobu u Teplic. Studoval hru na varhany a klavír na Konzervatoři v Plzni (1968–75) a na AMU v Praze u Milana Šlechty (1975–80). Po ukončení studií působil jako dramaturg Plzeňského rozhlasového orchestru (1982–83) a jako korepetitor opery ve Státním divadle Zdeňka Nejedlého v Ústí nad Labem (1983–86). Vyučoval na Základní umělecké škole v Chocni a v Kolíně. K významným momentům jeho kariéry patří koncertní varhanní činnost na samostatných varhanních recitálech u nás i v zahraničí (Polsko, Maďarsko, Německo, Bulharsko, Lucembursko) a působení regenschoriho a varhaníka na kůrech v Trmici, Chocni a Kutné Hoře. Jako interpret provádí nejen skladby starých mistrů, ale zaměřuje se i na varhanní hudbu 20. století (Klement Slavický, Olivier Messiaen, Marcel Dupré) a na současnou tvorbu (Milan Slavický, Ivana Loudová a další). Na varhanách v Chrámu sv. Barbory v Kutné Hoře nahrál roku 2002 CD Liturgický rok ve varhanní hudbě. Vystupuje na hudebních festivalech (např. Mezinárodní festival současného umění s duchovním zaměřením FOR-FEST). Ve varhanní hudbě se snaží uplatňovat zásady II. vatikánského koncilu.

Pozounista Břetislav Kotrba se narodil v Liberci, kde se také od svých osmi let začal věnovat hudbě. Vystudoval Konzervatoř Teplice a ve studiích dále pokračoval na Akademii múzických umění v Praze. V době svého studia byl členem Symfonického orchestru

Českého rozhlasu. Dlouhodobě působil jako první pozounista České filharmonie. Kromě svého působení u velkých orchestrů se věnuje také menším hudebním projektům. Se souborem Ritornello se podílel na nahrávce málo známého repertoáru z díla Adama Michny z Otradovic, vystoupil na polském hudebním festivalu Mezinárodní festival dávné hudby, podílí se na charitativních koncertech v Domově sv. Karla Boromejského a je členem Sdružení hlubokých žesťů České filharmonie, souboru, který vznikl v roce 2004 a je sestaven z prvotřídních hráčů pozounové a tubové sekce našeho prvního orchestru.

Sáva Buršík

VEPŘOVÉ HODY U CIMBÁLU

V sokolovně ve Veverských Kníních v sobotu 4. února 2017

Jménem celého zastupitelstva vás srdečně zvou na Vepřové hody u cimbálu. Loňská akce měla veliký úspěch, proto jsme se ji rozhodli zopakovat. K tanci a poslechu bude hrát, stejně jako vloni, osvědčená cimbálovka Primáš z Boleradic. Občerstvení znovu zajistí Pivovar Padochov, tentokrát ve spolupráci s firmou Hadač a Zapletal. Akci financujeme z kulturního rozpočtu obce, proto nebudeme vybírat vstupné.

Letos bychom rádi akci přiblížili k tradičním ostatkovým zábavám, konaným v období masopustu. Masopustním tradicím obecně je věnován další příspěvek. Byli bychom rádi, kdybyste na akci přišli v maskách, nejlépe v tradičních masopustních. Před koncem zábavy proběhne vyhodnocení nejlepších masek, pro tři vítěze budou připraveny drobné dárky. Nebylo by špatné, kdyby se tradice masopustu u nás obnovila, respektive aby vznikla.

**Obecní zastupitelstvo ve Veverských Kníních
ve spolupráci s PIVOVAREM PADOCHOV**

Vás srdečně zvou do Sokolovny ve Veverských Kníních

na VEPŘOVÉ HODY

v sobotu dne 4. února 2017 od 16 hodin

K poslechu a tanci zahraje Cimbálová hudba Primáš z Boleradic.

OBČERSTVENÍ: Zabijačková polévka bílá a černá, maso z kotliny, škvarky, sádlo, tlačěnka, jelita, jaternice, uzené maso.

Dva druhy točeného piva a limo
z minipivovaru Padochov.

Konzumace je možná na místě nebo odnést s sebou domů.

Letos cimbálová hudba Primáš oslavila desáté výročí své existence. K tomuto významnému výročí vydala CD. Většina repertoáru cimbálovky jsou písně ze sbírky Hynka Bíma sesbíraných před více jak 100 lety. Cimbálovka se tak přidává k odkazu prarodičů, kteří těmito písněmi začínali a končili den. Oslavovali tak hody, příchod nového života, zpívali při sklence vína, odcházeli na vojnu, ale také zpívali svým milým. Každopádně jim píseň sloužila ke zdůraznění okamžiku, a zpomalení běhu doby. Věřím, že se i my v Kníních rádi do písniček Primáše zaposloucháme.....

Sáva Buršík

OCHOTNICKÉ DIVADLO připravuje stříbrnou sezónu – 25 let aktivní tvorby

Každý z Veverských Knínic pravděpodobně alespoň jednou navštívil představení ochotnického divadla, nebo jinou akci, kterých divadlo za dobu svého působení zrealizovalo či organizovalo na šest desítek. To je bilance, která je velice roční, ale především je dokladem toho, že s námi prožila divadelní léta celá jedna generace.

Někdo se při našich performancích bál, někdo plakal, někdo se smál, někdo jásal. O divadle se mluví, o divadle se spekuluje, divadlo žije. Divadlo žije jedině s diváky. Prázdné hlediště, třebaš aksamitem polstrované a zlatem zdobené, nezaručí hercům prázdný pocit dobře odvedené práce. My máme sokolovnu. Aksamit a zlato tu nenajdete. Pokud chcete vstupenku k sezení, je nejlépe, když si svou židli přinesete. Ještě lépe, když si židli přinesete a v sokolovně ji necháte. Pro vás a pro příští. Nebo můžete mít nevyprodané lístky na stání. A jestli zaplatíte a přispějete tak na divadelní výlohy, to je otázka jen vašeho rozhodnutí a dobrovolnosti. Když se v sále zhasne, stojí před vámi herci na jevišti jen proto, aby vás pobavili. To je hlavní role divadla. Herci jsou jen hříčkou v rukou trémy, času,

talentu a odvahy. Ale věřte jim. Oni své role žijí. Jsou zamilovaní, jsou naivní, mladí i staří, intrikují a sváří... Když sundají kostým a smyjí líčidla, jsou zase vaši sousedé a známí. Přesto divadlo není klam, je život sám. Člověk musí mít něco rád. V případě divadla jsou to lásky dvě – k divadlu a k divákům. Člověk musí mít něco velmi rád, dělá-li to bez naděje na peníze, slávu, nebo dokonce bez naděje, že to udělá vždycky jen dobře.

Jak se to všechno daří ochotníkům z Knínic, se může přesvědčit každý z vás. Navíc letošní jubilejní sezóna nabízí další doprovodné akce, které by byla chyba propásnout. Prozatím doporučuji našim příznivcům, aby si zapsali do kalendáře 18. únor 2017 jako den premiéry představení „HOTEL SOS“, které bylo inspirováno muzikálem Mamma Mia. A po představení si naplánujte čas na důstojnou oslavu stříbrné sezóny. Popremiérová veselice je tradičně pro všechny.

Za Ochotnické divadlo ve Veverských Kníních

Zuzana Armutidisová

BRANNÝ ZÁVOD MORAVSKÉ HASIČSKÉ JEDNOTY 2016

V sobotu 17. září 2016 se družstvo mladých knínických hasičů zúčastnilo osmého ročníku Branného závodu Moravské hasičské jednoty, který se konal v Hruškách u Slavkova.

Ve čtyřech kategoriích (přípravka, mladší žáci, starší žáci a dorost) soutěžilo celkem 61 týmů z celé

Moravy. Na připravené trati, která vedla přírodou mimo dopravní komunikace, čekalo na mladé hasiče několik disciplín. Své znalosti si prověřili například v otázkách zaměřených na topografii, zdravotědu, požární ochranu, dopravní značky a pravidla silničního provozu, poznávali hasičské nářadí a topografické

značky. Nechyběla střelba ze vzduchovky, rozvinutí hadice na cíl, uzlování, hod granátem nebo překonání kladiny. Dále na ně čekala „houpačka“ (úkolem bylo dostat se pomocí lana přes překážku) a oblíbené zatloukání hřebíků. Na trati probíhala také disciplína „Myšilovka“ (podlézání provázků), slalom, bludiště a přenos zraněného pomocí „stoličky“ na vymezené místo. Všechna soutěžní družstva si odvezla diplom za účast v soutěži a sladkou odměnu. Na nejlepší tři týmy čekaly poháry. V kategorii „Přípravka“ prokázaly nejlepší znalosti a výbornou fyzickou kondici děti z Rajhradu, v kategorii „Mladší žáci“ to byly děti

z Křenovic. Mladí hasiči z Rokytnice byli nejlepší v kategorii „Starší žáci“ a jako „Dorost“ byl první tým s názvem Syrovice A.

Přípravu a průběh soutěže zajistilo několik desítek pořadatelů, rozhodčích, nechyběla technická četa a obsluha ve stáncích, která se postarala o nasycení hladových závodníků. Počáteční deštivé počasí sice potkalo několik družstev, která na trať vyrazila krátce po zahájení soutěže. Poté se však počasí umoudřilo a ostatní mohli odložit své pláštěnky a užít si závodu v plné míře.

Květa Drdlíková

VZPOMÍNKA

A lesy stále šumí, které jsi měl tolik rád.

Dne 14. prosince uplynulo 20 let, kdy nás bez slova rozloučení opustil pan Miroslav Zavřel.

Stále vzpomíná manželka a dcery s rodinami.

BABSKÉ HODY

INFORMACE

Úřední hodiny obecního úřadu

Pondělí 8.00 - 10.00, 17,30 - 19.00 (starosta)
 Úterý 8.00 - 10.00
 Středa 8.00 - 10.00
 Čtvrtek 8.00 - 10.00, 17,30 - 19.00 (účetní, pokladna)
 Pátek 8.00 - 10.00

Pokladna

Po - Pá 8.00 - 11.00

Telefonní čísla a kontakty obecního úřadu

Oldřich Matyáš (starosta): 546 427 610
 Ludmila Krčálová (účetní): 546 427 817
 Jana Šanderová DiS (pokladna) 546 427 610

www.veverskekninice.cz
 e-mail: vev-kninice@mybox.cz